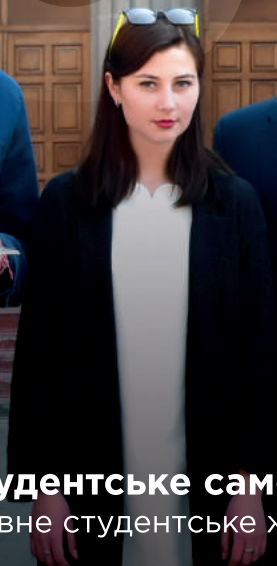

UNITIME

**СПЕЦВИПУСК ДО 60-РІЧЧЯ
ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ**

Спецрубрика "Студентське самоврядування" -
хто представляє активне студентське життя університету

Андрейчин Михайло Антонович
"Працюй і твори"

Історія університету:
Як це було?

"Ми далі йдемо - ВПЕРЕД"
надихаючі історії ректорів ТДМУ

UNITIME

Новина про те, що в Тернопільському державному медичному університеті з'явився студентський журнал, облетіла всі медичні виші країни.

Дякуємо за те, що надихнули колектив «UNITIME» на його створення!

Цей номер особливий. На честь 60-річчя Тернопільського державного медичного університету ми перегорнемо сторінки у зворотному порядку і згадаємо, «як це було». Розповімо про найпотужніші студентські ініціативи, найбільш вражаючі події, найгучніші зустрічі, найяскравіші моменти студентського життя та надихнемося дивовижними історіями очільників університету.

Також лише вам ми розкажемо, хто ділився зі студентами професійними таємницями та як відбувається наукова робота кафедр. Як знайти себе і хто відшукав свою половинку? Куди подорожує ТДМУ та що віщують зірки?

Цікаво? Тоді гортайте далі!

Приємного читання!

**З ПОВАГОЮ,
КОЛЕКТИВ ЖУРНАЛУ «UNITIME»**

Зміст

З ОБКЛАДИНКИ

6 Історія університету

10 Ми далі йдемо - ВПЕРЕД...

ОБЛИЧЧЯ ТДМУ

13 Андрейчин Михайло Антонович: «Працюй і твори!»

СПЕЦРУБРИКА «ІНІЦІАТИВИ»

20 Студентський парламент

22 Творчий колектив

24 Наукове товариство студентів

25 Знай! Вмій! Врятуй!

27 Red Cross Youth Ternopil

29 UMSA

30 Арт-Драма

31 Коштовна «скриня» найкращих голосів

NOTE BOOK

32 Україно-Польська школа патофізіології захворювань органів дихання

33 «TERISS» - там, де панує щастя!

34 Не очікуючи винагороди

ПОДІЇ

35 Візит Патріарха Української Греко-Католицької церкви Блаженнішого Святослава

36 Історія університету: як це було?

37 Побачення наосліп. Там, де відчували душею

38 На День закоханих шукали свої половинки

39 Ps – дизайн

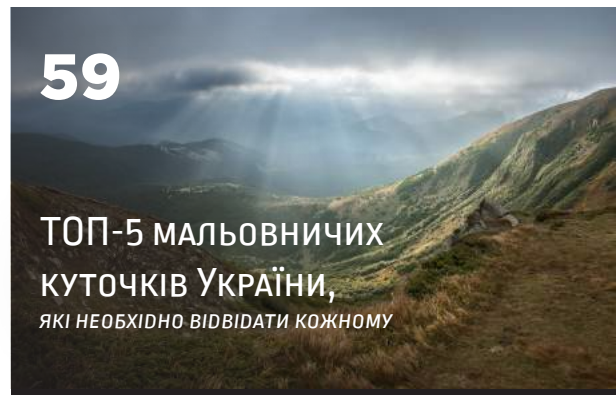
40 Твоя спеціальність

42 Великий син великого народу

43 Шаховий турнір

Зміст

44	Кубок ректора з баскетболу
45	Найфеєричніша подія року!
48	XXI Міжнародний медичний конгрес студентів і молодих вчених
	FOREIGN STUDENTS
50	European medical students' association «The blue spirit in Ternopil»
51	Європейська медична студентська асоціація у Тернополі об'єднує людей, близьких духом
	САМОРОЗВИТОК
54	Доктор Хаус
55	Топ-10 українських та закордонних платформ для саморозвитку
58	Морфій
62	НОВИНИ МЕДИЦИНИ
64	КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК
	ПОЕЗІЯ
67	Спочатку було слово

60 років

Історія перемог, злетів та досягнень

**ЗА МАТЕРІАЛАМИ САЙТУ ТДМУ
ЗОРЯНА ВІВЧАР**

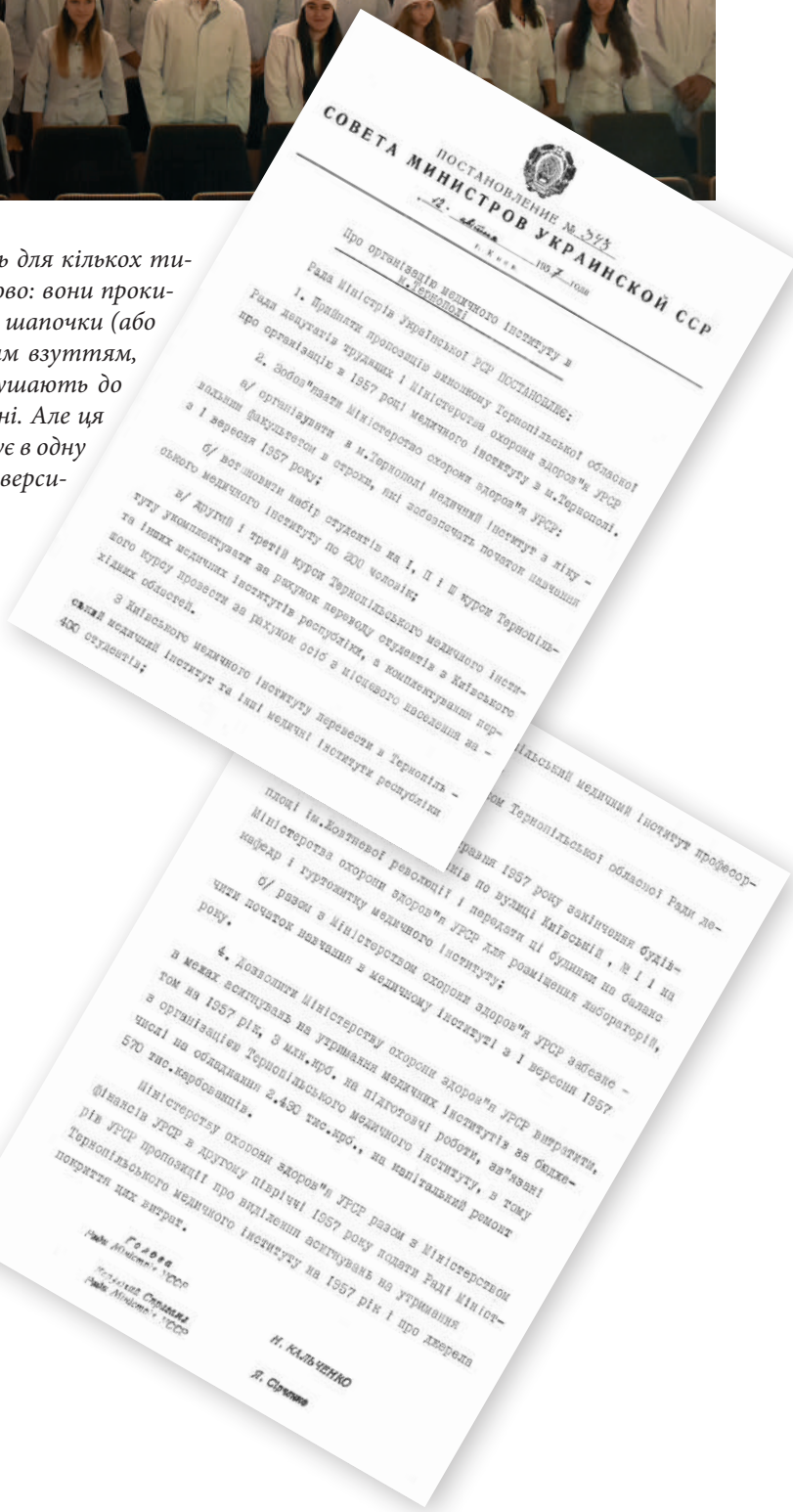
Щороку протягом десяти місяців кожен робочий день для кількох тисяч студентів-медиків розпочинається майже однаково: вони прокидаються, снідають, запаковують у сумки халати та шапочки (або хірургічні костюми, або і те, і інше, разом із змінним взуттям, стетофонендоскопом, маскою та бахілами) та вирушають до навчальних корпусів чи лікарень. Та всі вони дуже різні. Але ця стаття не про відмінності. Вона про те, що їх об'єднує в одну родину – про Тернопільський державний медичний університет імені І.Я. Горбачевського.

Як кожен свідомий громадянин пишається історією своєї нації, так студент пишається історією своєї Alma Mater; як кожен народ вшановує своїх героїв, так кожна університетська спільнота вшановує своїх талановитих випускників. Цьогоріч ТДМУ святкує 60-річчя, тому доречно буде коротко згадати, як виник, розвивався та змінювався навчальний заклад, перш ніж стати таким, яким ми знаємо його сьогодні.

Отож, пропонуємо вашій увазі розповідь про нелегкий шлях становлення університету, скорочений до 6-ти історичних віх:

1. СТВОРЕННЯ ІНСТИТУТУ

У 1957 році Тернопіль був майже цілковито знищений Другою світовою війною. Він лише починав лікуватись від завданих ран, і досить символічним було заснування медичного інституту як першого вищого навчального закладу міста. Постанову було прийнято тодішнім урядом України 12 квітня, і уже через три дні в Тернопіль з Києва прибув призначений ректором кандидат медичних наук, хірург П. О. Огій (пізніше – доктор медичних наук, професор), а також проф. А. Г. Мартинюк, який

став проректором. На той час для розміщення інституту рішенням обласної ради було надано лише два навчальні корпуси та два гуртожитки. Клінічною базою стала міська лікарня, яка одночасно виконувала функції обласної. Розпочалося будівництво морфологічного корпусу, обласної лікарні та ще одного гуртожитку. 2 вересня 1957 року 624 студенти зайшли до свіжопофарбованих приміщень, сіли за новенькі лави навчальних аудиторій, аби із невідомим захватом прослухати першу у цьому семестрі лекцію. Це було своєрідне освячення новоствореного храму науки.

2. ПЕРШІ ВИПУСКНИКИ

В червні 1961 р. диплом ТДМІ отримали 203 лікарі, чийі імена дуже швидко стали відомими на всю країну, одночасно прославивши і свою ще зовсім молоду Alma Mater. І. Чекман став доктором медичних наук, професором, завідувачем кафедри фармакології Національного медичного університету імені О. О. Богомольця. Сьогодні він член-кореспондент НАН, НАМН України, Нью-Йоркської академії наук, лауреат Державної премії України, Заслужений діяч науки і техніки. Проф. Д. Сеймівський сьогодні працює завідувачем відділу дитячої урології Київського науково-дослідного інституту урології, головним дитячим урологом МОЗ України. Проф. С. Якименко – завідувач відділу опікової травми і пластичної хірургії ока Одеського науково-дослідного інституту очних хвороб імені В. П. Філатова. Стало очевидним, що в новоствореному медичному інституті зароджуються нові наукові школи, здатні скласти конкуренцію сформованим більше століття тому Київській та Харківській.

3. 60-80 РОКИ

Швидкими темпами йшла розбудова інституту. Студмістечко доповнили нові теоретичні корпуси, віварій, Центральна науково-дослідна лабораторія. Кафедра нервових хвороб та психіатрії отримала з побудовою в 1979 р. обласної психоневрологічної лікарні свою клінічну базу. Студенти та викладачі працювали пліч-о-пліч, готуючи препарати для анатомічного музею (що згодом був визнаний одним із кращих в Україні), майструючи таблиці та макети для музею кафедри біології, підбираючи матеріали для музею історії. Оскільки значно зросли матеріальна та навчально-наукова бази, з'явилася можливість у 1979 році відкрити другий факультет – післядипломної підготовки лікарів. З 1972 по 1981 рік навчальний заклад очолював доц. І. І. Гетьман. Під його керівництвом була впроваджена електронна мікроскопія, організовані гістохімічна, ультрамікротомна і морфометрична лабораторії, обладнані відповідною

апаратурою. Також в цей час розпочали свою роботу рада молодих учених і спеціалістів та рада студентського наукового товариства. Інститут став могутньою платформою для дослідницько-пошукових робіт та вагомим відкриттів у галузі медицини.

4. 80–90 РОКИ

У 1981–1997 рр. ВУЗ очолював проф. І. С. Сміян – заслужений працівник вищої школи України, член-кореспондент НАМН України. За цей період інститут був акредитований за IV рівнем, відкрито медсестринський факультет. Постановою Кабінету Міністрів України від 1 липня 1992 р. інституту присвоєно ім'я видатного вченого, уродженця Тернопільщини, Івана Яковича Горбачевського. Він був ректором Карлового університету в Празі, першим міністром здоров'я Австро-Угорщини, ректором Українського вільного університету в Празі, запропонував теорію утворення сечової кислоти та вперше синтезував креатин. Іван Горбачевський із 88 років свого життя 66 прожив за межами України, але весь час переживав за неї, її люд і його долю. Його приклад ще довго буде слугувати зразком для виховання молодого покоління в дусі патріотизму та беззастережного слу-

жінні своєму народу та науці.

5. МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ

30 січня 1997 р. Постановою Кабінету Міністрів України інститут отримав статус медичної академії. У цьому ж році ректором став проф. Л. Я. Ковальчук. Його кредо – «Ми мусимо стати вищим навчальним закладом високого європейського рівня». З цієї метою здійснювалася комплексна перебудова всіх напрямів діяльності. Навчальний процес було реорганізовано з врахуванням світових вимог. Наукові розробки впроваджувалися у практику охорони здоров'я. Зокрема, створені проф. В. В. Бігуняком ліофілізовані ксенодермотрансплантанти успішно використовуються для лікування опіків в усіх опікових центрах України. З метою вдосконалення і розширення обсягу лікувально-профілактичної роботи при університеті створено консультативно-лікувальний центр. Чимало нового з'явилося у виховній, національно-патріотичній роботі, духовному житті. Творчу реалізацію у стінах академії знайшли талановиті музиканти, співці, актори, художники та поети. ТДМА можна було сміливо назвати територією сміливого наукового та творчого пошуку.

6. УНІВЕРСИТЕТ

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17.11.2004 року на основі наказу МОЗ України від 02.12.2004 року академію реорганізовано в Тернопільський державний медичний університет імені І. Я. Горбачевського. Навчальний заклад став наблизатися до свого сучасного вигляду. В цей буремний період зміни набули калейдоскопічної швидкості: реорганізація навчального процесу з впровадженням кредитно-модульної системи і «єдиного дня», створення в університеті незалежного центру тестування з метою повної елімінації корупції при студентських екзаменах, а також системи «Moodle» з дистанційною перевіркою підготовки студентів до занять. Налагоджена співпраця з 14 іноземними вищими медичними навчальними закладами країн Європи та Америки. На базі НОК «Червона калина» запроваджено навчання офіцерів запасу кафедри екстреної медичної допомоги і медицини катастроф з курсом військової підготовки, щорічно проводиться Міжнародний медичний конгрес студентів і молодих вчених, влітку – Міжнародні студентські літні школи. З 2015 р. ТДМУ очолив д.м.н., проф. М. М. Корда. Під його керівництвом навчальну систему було удосконалено із впровадженням для студентів I-III курсів стрічкової системи навчання, відновленням усної співбе-

сиди як складової семестрового іспиту, скасуванням обов'язкового дистанційного тестування. Міжнародні зв'язки істотно розширилися, університет щодня продовжує розвиватися.

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАКАЗ

23.11.2005 м. Київ № *634*

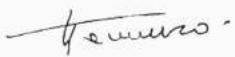
Про зміну найменування Тернопільського державного медичного університету ім.І.Я. Горбачевського та затвердження нової редакції Статуту

З метою приведення у відповідність до вимог чинного законодавства України установчих документів Тернопільського державного медичного університету ім. І.Я.Горбачевського

НАКАЗУЮ:

1. Змінити найменування „Тернопільський державний медичний університет ім. І.Я.Горбачевського” на „Державний заклад вищої медичної освіти „Тернопільський державний медичний університет імені І.Я.Горбачевського”
2. Затвердити Статут державного вищого навчального закладу „Тернопільський державний медичний університет імені І.Я.Горбачевського”.
3. Вважати таким, що втратив чинність Статут Тернопільського державного медичного університету ім. І.Я.Горбачевського, затверджений 03 грудня 2004 року.

Контроль за виконанням наказу залишаю за собою.

Міністр **Ю.В.Поліченко**

Ми далі йдемо – ВПЕРЕД...

ІРИНА ХОМ'ЯК

Уже понад півстоліття Тернопільський державний медичний університет імені І.Горбачевського готує найкращих спеціалістів у своїй галузі! За підсумками рейтингової оцінки усіх видів діяльності університет посідає провідні місця серед медичних вишів України.

Саме тут вперше одягнули білий халат, з трепетом в серці переступили поріг навчальної аудиторії і вже не змогли уявити своє життя без медицини люди, які пізніше здобули звання заслужених лікарів України, членів-кореспондентів НАМН, заслужених діячів науки і техніки України, стали всесвітньо відомими лікарями, винахідниками, організаторами системи охорони здоров'я України і, врешті-решт, неодноразово «продовжували» лінію життя на долонях своїх пацієнтів...

Левову частку пошани потрібно віддати очільникам Університету! Адже ці люди вже впродовж шістдесяти років забезпечують можливість розвиватися новим талантам, знаходити усім, хто бажає, своє місце у світі медицини.

ВІН БУВ ПЕРШИМ НА ЧОЛІ ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО МЕДИЧНОГО ІНСТИТУТУ

У далекому 1957 році свої двері для студентів відчинив Тернопільський медичний інститут. Першим директором був призначений Петро Омелянович Огій.

Свій шлях у медицину Петро Омелянович почав у 1936 році в Дніпропетровському медичному інституті. Розподіл молодий хірург отримав на фронт. Згодом, після захисту дисертації, працював у Міністерстві охорони здоров'я УРСР, а з квітня 1957 року і до 1972 очолював наш медичний інститут.

Через шість років функціонування ВНЗ вже працювали тридцять дві кафедри. Збільшилась кількість професорів з одного до дванадцяти, доцентів і кандидатів медичних наук – з сімнадцяти до сімдесяти.

Під керівництвом Петра Омеляновича в медичному інституті побудовані морфологічний та спортивний корпуси, три гуртожитки, придбана база відпочинку в с. Більче-Золоте. У місті в цей час побу-

довано обласні клінічну та дитячу лікарні, психоневрологічну лікарню, протитуберкульозний диспансер з лекційними аудиторіями. За сприяння ректора студенти допомагали тернополянам у розбудові міста, а саме: перших корпусів обласної лікарні, міського стадіону, парку імені Т. Г. Шевченка.

CARPE DIEM

У 1972 році очільником Тернопільського медичного інституту було призначено Івана Ілліча Гетьмана. Доля подарувала недовгих вісім років на посаді ректора, проте він зумів «використати свій момент» задля розвитку ВНЗ.

Сам він закінчив стоматологічний факультет Київського медичного інституту. Учні Івана Ілліча згадують його як «...лікаря від Бога. Незважаючи на його занятість як ректора інституту, він приділяв велику увагу лікувальній роботі та проводив час у відділенні не лише у робочі дні, а й у вихідні та святкові. Клініка для нього була другим рідним домом».

Вже до середини сімдесятих років минулого століття в інституті функціонували три телевізійні установки для демонстрації студентам оперативних втручань на кафедрах хірургії та акушерства і гінекології. На кафедрах облаштували класи програмованого навчання, тренажери для навчання і контролю знань студентів.

Для читання лекцій запрошували провідних спеціалістів з інших навчальних закладів і науково-дослідних інститутів. Серед запрошених були академік М. М. Амосов, тоді ще член-кореспондент АН УРСР О. О. Шалімов, член-кореспондент АМН СРСР М. Н. Зайко, член-кореспондент АМН СРСР М. В. Даниленко, професори О. С. Сокол, О. Й. Грицюк, К. Ф. Чернушенко та інші провідні професори з Києва, Харкова, Львову.

За час керівництва Івана Гетьмана відкрито нові кафедри, підготовче відділення, лабораторію електронної мікроскопії, розпочато вечірню форму навчання, впроваджено програмований контроль знань студентів, розширено матеріальну базу інституту, побудовано два гуртожитки по вулиці Живова.

За невинну і плідну працю Івана Ілліча нагороджено орденом «Знак Пошани», медаллю «За доблесну працю», почесним знаком «Відмінник охорони здоров'я».

У ЖИТТІ, ЯК НА ДОВГІЙ НИВІ

Ці слова відображають професійний шлях Івана Семеновича Сміяна – ректора Тернопільського медичного інституту впродовж 1981–1997 рр.

Іван Семенович закінчив Харківський медичний інститут і є одним з провідних вчених у галузі дитячої гастроентерології, нефрології та курортології. Автор понад шестисот наукових праць, у тому числі сімдесяти двох монографій, підручників, навчальних посібників, брошур, лекцій, а також одинадцяти літературно-художніх творів.

Працюючи ректором медичного інституту, Іван Семенович завжди знаходив час для читання лекцій студентам, більше того професор І. С. Сміян одним з перших почав читати лекції у вишій українською мовою. Крім того, він організував факультет удосконалення лікарів, факультет підготовки середнього медперсоналу та бакалаврів. На думку Івана Семеновича, навчальний процес – найважливіший атрибут діяльності медичного ВНЗ.

На посаді ректора І. С. Сміян посприяв зростанню наукового потенціалу вишу. За час його керівництва кількість докторів наук збільшилась втричі, а медичний інститут посів за цим показником перше місце в Україні. А ще з'явилися п'ять нових заслужених діячів науки і техніки, один заслужений винахідник, один лауреат Державної премії УРСР.

СВІТЯЧИ ІНШИМ – ЗГОРІВ САМ

Протягом 1997–2014 років рідну Alma Mater очолював її колишній випускник – Леонід Якимович Ковальчук.

Висококваліфікований хірург, автор двохсот тридцяти чотирьох наукових праць, у тому числі семи монографій, чотирьох атласів оперативних втручань, шести підручників, трьох навчальних посібників, тридцяти двох винаходів і патентів. Підготував вісім докторів і тридцять кандидатів наук.

Кредо ректора: «Мислити – творити добро».

Під керівництвом Леоніда Якимовича відкрито нові кафедри, сформовано висококваліфікований професорсько-викладацький склад, у 2001 році придбана нова спортивно-оздоровча база «Червона калина», де функціонує навчальний центр з підготовки офіцерів запасу кафедри екстреної медичної допомоги і медицини катастроф з курсом військової підготовки, де щорічно відбуваються Всеукраїнські тренінги і навчання; зокрема, в травні 2006 року – спільні навчання з НАТО за участю офіцерів з Німеччини, Данії та Польщі.

Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня, Почесними грамотами Верховної Ради, Кабінету Міністрів України і Міністерства охорони здоров'я України. У 2008 році удостоєний звання Почесного професора університету Південної Кароліни (США) а також нагороджений іменною ювілейною медаллю Братиславського медичного університету (Словаччина).

«МИ ДАЛІ ЙДЕМО - ВПЕРЕД...»

У січні 2015 року ректором Тернопільського державного медичного університету імені І. Я. Горбачевського обраний Михайло Михайлович Корда, який є українським вченим у галузі медичної біохімії, заслуженим діячем науки і техніки України.

Під його керівництвом університет успішно утримує лідерські позиції серед вишів України. За результати галузевого моніторингу вищих навчальних закладів та закладів післядипломної освіти МОЗ України за основними показниками діяльності у 2015 році університет посів перше місце, у 2016 - перше місце серед вищих медичних навчальних закладів України в рейтингу Міжнародного освітнього порталу «Four International Colleges & Universities». У березні цього ж року університет став членом Європейської асоціації університетів, яка об'єднує понад вісімсот п'ятдесят навчальних закладів з сорока семи країн. У 2015 році університет обрано одним з десяти українських вищих навчальних закладів, які беруть участь у Проєкті сприяння доброчесності в Україні. Укладено договори про отримання подвійних дипломів з Вищою школою безпеки та Державною вищою школою імені Івана Павла II в Білій Підлясці (Польща). Розпочато низку міжнародних наукових проєктів з європейськими університетами.

Щиро сподіваємось, що рідний університет з кожним роком все більше процвітатиме і даруватиме світу нових світил медицини, адже найважливіше – це «Cogitare et bonum facere».

Андрейчин Михайло Антонович

«Працюю і твори»

СПІЛКУВАЛАСЯ ТАНЯ СІМОРА

Що потрібно для того, щоб стати справжнім лікарем з великої літери? А як при цьому ще й не втратити своєї гідності? Не знаєте? А цей викладач знає! Навіть скажу більше, поділиться з вами у сьогоднішньому інтерв'ю! Ви вже здогадалися хто це? Запасайтесь гарячим чаєм та читайте – мудрий, щирий, доброзичливий чоловік, котрий присвятив своє життя науці та роботі з інфекційними хворими й студентами, любить спостерігати за веселкою, «спілкується» з патогенними мікроорганізмами та робить усе, щоб ми з вами позбавилися від такого небезпечного сусідства. Зустрічайте!

- Яких принципів Ви дотримуєтесь у роботі?

- Він один – якісно виконуй свої обов'язки. Протягом професійного життя я старався робити усе досконало. Не терплю байдужого відношення. Інша справа – вдосконаленню немає меж – ось тут важливо своєчасно зупинитися. Завжди старався шліфувати свої наукові праці до такого стану, щоб усі думки та здобуті знання були чітко сформульовані, а текст – досконалим. Кінцевий продукт має бути бездоганним за формою і змістом. Така ж моя сумлінна позиція у співпраці з пацієнтами, студентами, викладачами й дисертантами.

- Який момент у роботі Вам приносить найбільше задоволення?

- Напевно той, де у своїй творчій праці встановлюєш хай маленьку, але новизну, щоб там було щось таке, чого до мене ще не сказали інші фахівці. Тоді стає дуже приємно та легко на душі. Але, хоча зазначити, коли робота вже написана та видана, то я

втрачаю до неї інтерес.

- Яким, на Вашу думку, повинен бути ідеальний студент?

- У моєму розумінні це людина з іскоркою творчості. Він повинен розуміти те, що вчить і для чого це робить. Люблю допитливих, зацікавлених і працьовитих. Таких студентів підтримую та завжди готовий поділитися знаннями й досвідом.

- Якщо порівняти студентів минулого та теперішнього покоління, між ними є різниця?

- Кожен ідеалізує своє минуле. Особливо – незабутні студентські роки. Мені імпонує те, що зараз студенти мають більше можливостей, перед ними відчинені міждержавні кордони. У них сильніше розвинене почуття власної гідності й незалежності. Теперішньому викладачеві слід неухильно дотримуватися принципу рівноправних стосунків. Тоді можна привернути їх увагу та зацікавити своїм предметом.

Хочу, щоб студенти розвивали свої таланти та вірили у власні і сили.

- Михайле Антоновичу, що допомагає Вам залишатись у тонусі?

- Творча робота, бо поза нею себе вже й не бачу.

- Як Ви проводите вільний час?

- Ось тут я не маю чим хвалитися. Взагалі кажуть, що хто вміє відпочивати, той вміє й працювати, а я відпочивати не вмію. Хіба що вряди-годи можу поратися на дачі, а ще намагаюся відвідати художні виставки, зрідка подорожую.

- У яких громадських організаціях Ви працюєте?

- У 1997 році мене обрали президентом Асоціації інфекціоністів України і з того часу обіймаю цю посаду. Ми щороку проводимо дві всеукраїнські конференції в різних містах країни, випускаємо збірники наукових матеріалів. Кожних 4-5 років відбувається з'їзд інфекціоністів України. Під моїм головуванням їх вже було п'ять. Також є дійсним членом Наукового товариства імені Шевченка, а з 2004 року – голова Тернопільського осередку НТШ. За мого головування робота значно поживалась. Ми випустили уже 10 томів наукових праць на різні теми. Серед них «Музеї Тернопільщини», «Нобелівський рух і Україна», «Видатні постаті в українській культурі і науці» та низка інших. Я є відповідальним редактором і мушу засвідчити, що це тяжка, але дуже цікава та потрібна робота. А ще зусиллями кафедри, яку очолюю, з

1995 року щоквартально виходить всеукраїнський науково-практичний журнал «Інфекційні хвороби». На нудьгу часу немає (посміхається).

(Не можна не відзначити, що Михайло Антонович член-кореспондент НАМН України, заслужений діяч науки і техніки, академік Академії наук вищої освіти України, нагороджений багатьма відзнаками, серед яких почесна медаль Фонду миру, почесна медаль і орден Арсена Річинського, Всеукраїнська премія ім. С. Подолинського, премія НАМН

України, премія імені Братів Лепких, орден Архістратига Михайла, медаль Агапіта Печерського тощо).

- Ви маєте секрет успіху? Якщо так, то розкажіть, будь ласка, в чому він полягає.

- Та який тут секрет! Усе залежить від хай невеличких, але здібностей, працелюбства та... удачі. А вихідці із села привчені до праці з дитинства.

- Михайле Антоновичу, а ваші батьки теж були лікарями?

- Ні, медичної спеціальності, як і вищої освіти вони не мали. Лікарів у моїй сім'ї не було. Батько дуже любив книжки, і навіть, попри тогочасну бідність, у нас було багато літератури. Фактично, в оселі

панував культ книги. Батько захоплювався народною медициною, добре знав лікарські рослини й допоміг багатьом хворим.

- Розкажіть про це трошки детальніше, будь ласка.

- Батько при кожній поїздці з-під Копичинець, де ми проживали, до Тернополя, а тоді такого сполучення, як зараз, не було, привозив декілька

книжок. Він міг потратити на це цілий день, будучи голодним та втомленим, але завжди повертався зі свіжим виданням. Ця любов до книги від нього передалася й мені. Зараз немає такого тижня, щоб я не обійшов книжкові магазини Тернополя. Знаючи коли приходить нова література, один з перших передивляюсь її. Мушу із сумом зазначити, що із завоюванням позицій Інтернетом чисельність книголюбів помітно зменшилась. Я й сам щоденно користуюсь цим диво-винаходом, але любов до друкованих сторінок все-таки залишається на найвищому щаблі цінностей.

- Ви часто відвідуєте малу батьківщину?

- Я не їжджу туди. Поясню чому. До війни моє рідне село Веселівка налічувало понад 300 дворів. Але в радянські часи воно потрапило у категорію неперспективних. Зараз там лише одна хата і багато горбиків на місці давно зруйнованих осель. Через якийсь час моя сім'я переселилася у село Калинівщина, за 4 км до Копичинець. Однак і цієї батьківської хати вже немає. Пустка дуже гнітить.

- Скажіть, будь ласка, ким Ви мріяли стати у дитинстві?

- Спочатку дуже хотів бути астрономом. Любив спостерігати за зорями. Пізніше зацікавився хімією та вагався між вступом у Чернівецький університет на хіміко-біологічний факультет та у медичний інститут на лікувальну справу. Такі вагання тривали довго, але, врешті-решт, зрозумів, що хімія дуже потрібна для медицини. Так це питання і вирішилося само по собі. Батьки і дідусь були задоволені моїм вибором.

- Що Ви можете розповісти про шкільні роки і вступ до медичного інституту?

- У післявоєнні роки не вистачало не тільки одягу й взуття, а й зошитів і підручників. Лише в старших класах з цим стало легше. Вчився добре, не прогулював, закінчив школу із срібною медаллю. Зараз ця школа іменується Копичинецькою гімназією та недавно відсвяткувала своє 150-річчя. До вступу в інститут я готувався дуже ретельно. Самотужки розв'язав всі задачі із збірника Хомченка з хімії. Тоді медалісти здавали один екзамен, у разі відмінної оцінки звільнялися від решти іспитів. Вступний іспит у медичний інститут, який щойно відкрився в Тернополі, склав на відмінно, що й дозволило мені стати студентом.

- А про студентські роки?

- Наш курс ставився до навчання переважно дуже серйозно. Ми були привчені до праці та до відповідальності ще з дитячих років. На курсі було багато випускників медичних училищ й демобілізованих з армії. Вони життя знали краще, ніж вчорашні школярі, а також розуміли чого хочуть від навчання у медичному інституті. Ми хотіли отримати якомога більше знань, щоб стати хорошими лікарями. Якщо ти хочеш стати фахівцем належного рівня, то треба працювати дуже старанно, а коли бажаєш ще й наукою займатись – докласти немало додаткових зусиль. Я це прекрасно розумів, тому старався з усіх сил.

- Ви отримували коли-небудь двійки?

- Було. Що це за студент, який не мав двійки (сміється)? До речі, моя перша оцінка – трійка з латини. Тодішній завідувач кафедри іноземних мов Микола Климчук мовив, що ставить трійку (діяла п'ятибальна система оцінювань) лише тому, що це моя перша оцінка в інституті. Якщо ж буду вчитися так далі, то більше двійки не отримаю. Мені в перші місяці в інституті важко давалася методика навчального процесу, яка істотно відрізнялася від шкільної. У додатку до диплома мав відмінні оцінки, лише одну четвірку – з хірургії. Отримав її на іспиті. А от декана

Олександра Наумовича Люлька, який поставив мені таку оцінку, запам'ятав на все життя. Дуже засмутився через це, оскільки отримував підвищену стипендію і рахував кожную копійку, щоб прожити. Опісля через багато років, уже будучи проректором з наукової роботи, я знову зустрів цю людину. Ось тоді й почув від свого екзаменатора таке: «Якби я поставив тобі відмінно, то ти мене б забув, як і більшість інших викладачів, а так пам'ятаєш!».

- Яку спеціальність Ви обрали після закінчення навчання у медичному інституті?

- На той час не було інтернатури. Оскільки я добре вчився та відвідував гурток з мікробіології, то після декількох наукових публікацій був рекомендований на наукову роботу. Мені давали на вибір кафедру мікробіології або інфекційних хвороб. Я обрав другу, щоб можна було працювати не тільки з мікробами, а й пацієнтами. Тогочасна завідувачка кафедри Людмила Іванівна Богачик прийняла мене доброзичливо. Ще зі студентської лави люблю мікроорганізми, з ними, як із живими істотами, я навіть розмовляв.

- Можна трішки детальніше послухати про Ваші заняття у гуртку?

- Звичайно. Там я працював із стафілококами *in vivo* та *in vitro*, переважно вечорами і у вихідні. Мій перший науковий керівник – доцент Ганна Григорівна Василенко, завідувачка кафедри мікробіології. Вона приділила мені достатньо часу та зусиль. Під її керівництвом виконав першу студентську наукову роботу. Згодом значну допомогу отримав і від професора-мікробіолога Івана Олександровича Ситника. Мені везло на вчителів, я їм безмежно вдячний.

- Яка тема Вашої першої роботи?

- Я вивчав патогенні властивості стафілококів у процесі формування в них антибіотикорезистентності та в експерименті показав, що ці властивості змінюються. У ті далекі роки світ тільки починав говорити про цю проблему, вона ще не мала такої ваги і масштабів, як зараз. Ганна Василівна допомогла мені написати статтю, яку згодом опублікували у журналі «Лікарська справа». Він був і є досі багатопрофільним. Але оскільки медичних журналів на той час було дуже мало, то публікація стала для мене великим щастям. Я деякий час ходив з тим журналом, він був у моєму портфелі, а коли лягав спати, то клав його на столик біля ліжка. Зараз це може Вас дивувати, бо наукових журналів багато і надрукувати статтю не важко. Пізніше було оголошено, що на базі Київського медичного інституту імені О. О. Богомольця буде проведено Всеукраїнську студентську наукову конференцію та конкурс на кращу роботу.

Такі події були великою рідкістю, і я вирішив неодмінно поїхати. Там на мене звернув увагу відомий мікробіолог і епідеміолог – професор Ігор Миколайович Моргунов. Після мого виступу він поставив мені низку запитань, бажаючи переконатись у тому, наскільки добре я знаю проблему, над якою почав працювати, і чи самостійно виконав дослідження, та залишився задоволеним моїми відповідями. Привіз я з цього конкурсу другу грошову премію Міністерства охорони здоров'я та відповідний диплом. Повертався у рідний інститут переможцем. Тоді на мене й звернув увагу ректор Петро Омелянович Огій.

(Мушу відмітити, що Михайло Антонович зробив дуже багато для науки в цілому. Він відкрив сім раніше не відомих клінічних симптомів інфекційних хвороб, вперше розробив термографічну семіотику багатьох захворювань, поглибив знання про механізм дії багатьох лікарських засобів та обґрунтував доцільність їх раціонального застосування при інфекційних хворобах, спільно із науковцями кафедри запропонував дуже ефективні методи колоносорбції при кишкових інфекціях та аерозольну інтерферонотерапію при гострих респіраторних інфекціях, протилептоспірозний алогенний імуноглобулін та багато-багато іншого. Вчений є автором 61 патенту на винаходи і майже 900 публікацій та півсотні книжок.)

- Ви служили в армії?

- Так, попрацювавши 2 місяці клінічним ординатором, я був змушений віддати 2 роки цій нелегкій справі. Це сталося тому, що під час мого навчання в інституті, як і в інших вишах, ліквідували кафедру військової підготовки, я так і не отримав звання лейтенанта медичної служби. Служив солдатом в Ужгороді, у мотострілковому полку, а згодом в окремому медико-санітарному батальйоні в м. Овруч, на Житомирщині.

- А є якийсь яскравий момент, пов'язаний з роками служби в армії?

- Так! Запам'яталась курйозна ситуація, яка трапилась зі мною у перший день перебування на службі. Я тоді переодягнувся у солдатську форму та

йшов полковою площею до полкового медпункту й на значній відстані пройшов мимо офіцера, не віддавши військової честі. Як з'ясувалось, підполковнику, начальнику штабу. Висваривши мене, підполковник наказав взяти мітлу та познімати павутиння у всіх кутках казарми. Отаким було моє перше військове хрещення. А вже через 6 місяців мене перевели у медсанбат – окремий медико-санітарний батальйон у Житомирській області. Там було цікавіше.

- Після повернення додому Ви далі займалися науковою роботою?

- Так, але спочатку більше року працював дільничним терапевтом у Бережанах, а за сумісництвом у місцевому медичному училищі викладав мікробіологію. Отриманий досвід пригодився мені згодом у медичному інституті.

- Михайле Антоновичу, розкажіть трішки про Вашу сім'ю.

- Дружину звати Людмила. Вона також закінчила медичний інститут, протягом 30 років завідувала відділом новонароджених у пологовому будинку. Між нами різниця в один рік. У нас двоє дітей. Вони – лікарі, науковці. Також маю двох онуків. Одному 9 років, а іншому – 7, ми з ними – найкращі друзі.

- Ви вірите у знаки зодіаку?

- Ні, але маю одну річ, пов'язану саме з моїм знаком. Це екслібрис – книжковий знак. Подарунок однієї художниці. Також маю екслібрис, на якому зображений св. Рох – покровитель інфекційних хворих і захисник від епідемій. Він жив у XIII столітті, хворів на бубонну форму чуми. Дізнався я про нього аж на 30 році роботи та присвятив цій реальній духовній постаті декілька публікацій.

- Якою рисою, на Вашу думку, повинен володіти справжній спеціаліст?

- Лікар повинен бути професіоналом! Треба мати ґрунтовні знання і вміти їх застосувати у певній ситуації. А ще він має бути доброю людиною.

- Михайле Антоновичу, наостанок, декілька слів-побажань нашим читачам.

- Залишайтеся собою, вірте у свої сили й можливості та ніколи не здавайтесь перед труднощами. Любіть Україну попри будь-які негаразди. Радійте життю, ставте ціль і вперед і йдіть до неї.

Миронюк Дмитро

«Або робить все класно, або не робить ніяк»

СПІЛКУВАЛАСЯ ТЕТЯНА ІВАНІЦЬКА

Що може бути кращим за студентське життя? За час, який можна повністю присвятити собі, особистому розвитку та самореалізації? Адже хочеться максимально раціонально та ефективно використовувати кожен момент.

Другим героєм Спецрубрики «Обличчя ТДМУ» серед студентів стала людина, яка продуктивно зуміла використати свої шість років навчання в університеті для особистого зростання. Сьогодні він засновник та перший аудитор осередку гри «Cash Flow Ternopil», один з керівників ігрової платформи «Mind Game Ternopil» та голова інформаційного сектору Студентського парламенту ТДМУ 2015–2016 рр. Отож, вітайте – Дмитро Миронюк.

- Чим протягом цих років для тебе став університет?

- Відповідь проста: університет для мене став платформою для пошуку себе та особистісного зростання. Багато студентів дивляться на університет як на можливість стати висококваліфікованим професіоналом та отримати вищу освіту. Проте, на мою думку, в силу розвитку сучасних тенденцій, вища освіта не може стати гарантією успішного майбутнього, того, про яке ми так мріємо. Тому для мене студентський час – це найкраща інвестиція у розвиток власного бренду та пошуку своїх сильних сторін.

- Що для тебе головне в житті?

- Колись давніше, читаючи цікаві книги, я познайомився з твердженням: «Сервіс понад усе». Відтоді цей вислів став частиною мене та моїх головних цінностей. Як сказав професор Доброродний В. Б.: «Або робиш все класно, або не робиш ніяк». Повністю згоден з його думкою. У досягненні хороших результатів у житті та й у будь-якій діяльності відіграє роль те, наскільки ви віддані своїй справі та чи вкладаєте ви душу у те, чим займаєтесь. Це правило можна застосувати до будь-якої життєвої ситуації та професії: чи це лікар, який найбільше цінує здоров'я своїх пацієнтів, чи це керівник проекту, який на перше місце ставить повагу, відповідальність, структурованість дій. Тому головними цінностями для мене є безмежна любов та відданість тому, чим я займаюся.

- Минулого року ти очолював сектор інфор-

Дата та місце народження: 31 липня 1994 рік, село Маща, Рівненської області.

Освіта: навчається на VI курсі Тернопільського державного медичного університету імені І. Я. Горбачевського.

Знак зодіаку: Лев.

Улюблений колір: оранжевий.

мації Студентського парламенту в університеті. Які враження від роботи в рядах студентського самоврядування?

- Студентський парламент – це чудова сторінка в моєму житті, яку я завжди згадуватиму

з щирою усмішкою. Якщо коротко – це реальна можливість подорослішати, навчитися відповідальності (не на словах, а на практиці) та прийняття важливих рішень. Робота в секторі подарувала мені можливість об'єднати зусилля з чудовими людьми, які прагнуть змін та готові їх творити. Спробувати себе в ролі керівника та в ролі лідера і здобути багато навичок з організаційної діяльності. При можливості хочу висловити подяку тим людям, які були для мене хорошою підтримкою та взірцем: це Тарас Мороз, Тетяна Іваніцька, Олександр Косман та Ігор Стецюк. Ці люди зараз є лідерами та очільниками багатьох структур серед студентства. Тому Студентський парламент – це платформа для реалізації свого потенціалу.

- Які найяскравіші проекти були реалізовані тобою протягом студентських років?

- Початком проектного менеджменту для мене став мистецький проект «Before I die» (дошка бажань «Перш, ніж померти» біля арки на вулиці Валовій у Тернополі). Насправді, якщо висвітлювати моменти, які стали тригерами в моїй діяльності, з цього вийде не одна стаття. 2015–2016 рік відкрив для мене надзвичайну кількість чудових можливостей, кінцевим результатом яких стало керівництво та організація таких проектів як «Mind Game Ternopil» та «Cash Flow Ternopil». А починалося все з маленьких дрібниць – від волонтерства на хакатоні

до виконання маленьких завдань (наприклад, спільно з сектором забезпечити наявність інформаційних стендів в стінах університету).

- Що взагалі спонукало тебе брати участь в активному студентському житті?

- Усвідомлення того, що за мною є відповідальність за ті зміни, про які ми так часто любимо говорити. Ці зміни починаються з маленьких кроків, які кожен може зробити. До того ж проактивність – це круто. Адже дії та рух – це і є життя.

- Зараз ти займаєшся декількома ігровими платформами для саморозвитку. Розкажи нашим читачам про ці проекти.

- Моє хобі – це саморозвиток. Тому в мене виникла ідея, чому б не побудувати платформу, де кожен може практично навчатися та освоювати сучасні знання та навички, що забезпечать можливість рухатися до власних цілей. Цією платформою став клуб – симулятор тренінгу «Cash Flow», де кожен може спробувати досягти своєї мрії і переконатись у тому, що просто це не дається. Також у саму гру, я додав можливість дослідити свої життєві мікростратегії, проводячи персональний розбір типових звичок та дій учасників гри. Іншим важливим проектом у моєму житті став «Mind Game Ternopil» – сучасна альтернатива інтелектуального відпочинку, де ви можете об'єднатися з друзями та випробувати себе на кмітливість, логіку та ерудицію під запальну атмосферу та позмагатися за цінні подарунки.

- Чи не важко поєднувати навчання та активне студентське життя?

- Моментами важко, моментами ні. Все залежить від справжніх намірів та вашої мотивації. Та відповіді на питання: для чого...?

- Що ти вважаєш найефективнішим ключем до саморозвитку?

- На мою думку, ключів у саморозвитку не існує. Так як не існує і секретної таблетки вашого успіху. Але є ви і є можливості, які вас оточують. Тому чому б не спробувати шукати себе, досліджувати, пробувати, програвати, отримувати уроки і тим самим творити себе. І рано чи пізно, приходить час, коли витрачені зусилля повернуться сторицею.

- Якби можна було повернути ці 6 років назад, чи змінив би ти щось у своєму студентському житті?

- Змінив би одну маленьку деталь: використовував би раціонально вільний час на I-II курсах, інвестуючи його у свій розвиток.

- Яке твоє хобі?

- Обожаю настільний теніс, велоспорт та книги. Особливо нові та сучасні, яких так повно в книгарнях Тернополя.

- Які найголовніші плани на майбутнє?

- Одружитися та побудувати власну систему: чи то буде медицина чи щось інше, ще не можу сказати. Єдине, в чому я впевнений, це в цінності свободи та проактивності, що так важлива для мене.

- І наостанок: твої побажання нашим студентам.

- Дорогі друзі, не живіть майбутнім, а йдіть до нього. Будьте кращими, ніж вчора, і кожного дня робіть якийсь маленький крок назустріч своїй мрії. Бо, власне, такими кроками і будується наш шлях і його результати. Будьте тут і зараз, а про все інше подбає час.

«Або ви працюєте, або вам все подобається!»

Голова Студентського Парламенту 2015–2016 рр.,
Тарас Мороз

ЯРИНА ТИЛЬЧАК

Сьогодні студентське життя в нашій країні включає не лише затяте поглинання премудрощів із товстих книжок, а й широкий вибір позанавчальної діяльності. Це неабияк допомагає пересічному студенту проявити свої таланти, почати власне наукове дослідження або ж розвинути лідерські навички.

Тому недарма в останні роки особлива роль при формуванні національної еліти відводиться саме активній студентській молоді, яка реалізовує власні проекти, має чітку громадянську позицію, прагне діяти та самовдосконалюватися, а саме – долучається до роботи органів самоврядування.

Вже протягом багатьох років студентський парламент є головним органом студентського самоврядування нашого університету, центром освітнього, культурного і соціального життя. Розважальні шоу, благодійні заходи, громадські проекти – це тільки частина роботи, яку проводять учасники студентського Парламенту. Активісти також активно співпрацюють із університетом, щоб створити найбільш комфортні умови для навчання та науково-дослідної діяльності.

У 2015 році, після того, як ще тоді студентську раду, очолив Тарас Мороз, головний орган студентського самоврядування зазнав вражаючих змін, кардинально змінивши принципи роботи. «Або ви працюєте, або вам все подобається!» - такі слова Тараса стали девізом команди. Натхненна група одностудентів впевнено та самовіддано протягом року створила нову потужну платформу для всебічного розвитку студентів.

«Особисто мені студентська рада дала нові знайомства,- згадує экс-заступник голови студентської ради ТДМУ, стоматолог-інтерн Олена Присяжнюк. – Я змогла реалізувати власний проект, про-

явивши цілеспрямованість, а ще зрозуміла – людина може все, варто лише докласти зусиль».

У 2016 році студентська рада університету була переформатована у студентський парламент. Сьогодні саме йому належить провідна роль у співпраці з адміністрацією університету, відстоюванні інтересів студентів, організації масштабних подій, налагодженні комунікації з молодіжними організаціями, сприянні науковій та навчальній діяльності.

Діяльність органу самоврядування базується на нормативно-правовому положенні, суттєві зміни (реорганізація студентської ради в студентський парламент) до якого були ухвалені на Конференції студентів 27 вересня 2016 року. Згідно з ним, студентське самоврядування є невід'ємною частиною громадського самоврядування університету. Воно об'єднує всіх студентів університету, які мають рівні права та можуть обиратися й бути обраними в робочі, дорадчі та виборні органи студентського самоврядування.

Тому кожен бажаючий, що прагне змін, переповнений креативними ідеями чи хоче втілити в

життя свій проект, може спробувати свої сили у виборах, які проводяться щорічно. Головне при цьому – здобути підтримку однокурсників.

«Прийшовши в стіни медичного університету, я одразу ж почув чимало інформації про студентський парламент, а згодом почав читати новини спільноти в соціальних мережах, – говорить студент-першокурсник та член органу студентського самоврядування Максим Лук'яненко. – Мене зацікавила активна громадська робота, тому я вирішив, що варто висунути свою кандидатуру. Чесно кажучи, я доклав багато зусиль для того, аби переконати своїх однокурсників проголосувати за мене. Проте отримавши кредит довіри від студентів, я точно усвідомив, що не зможу їх підвести».

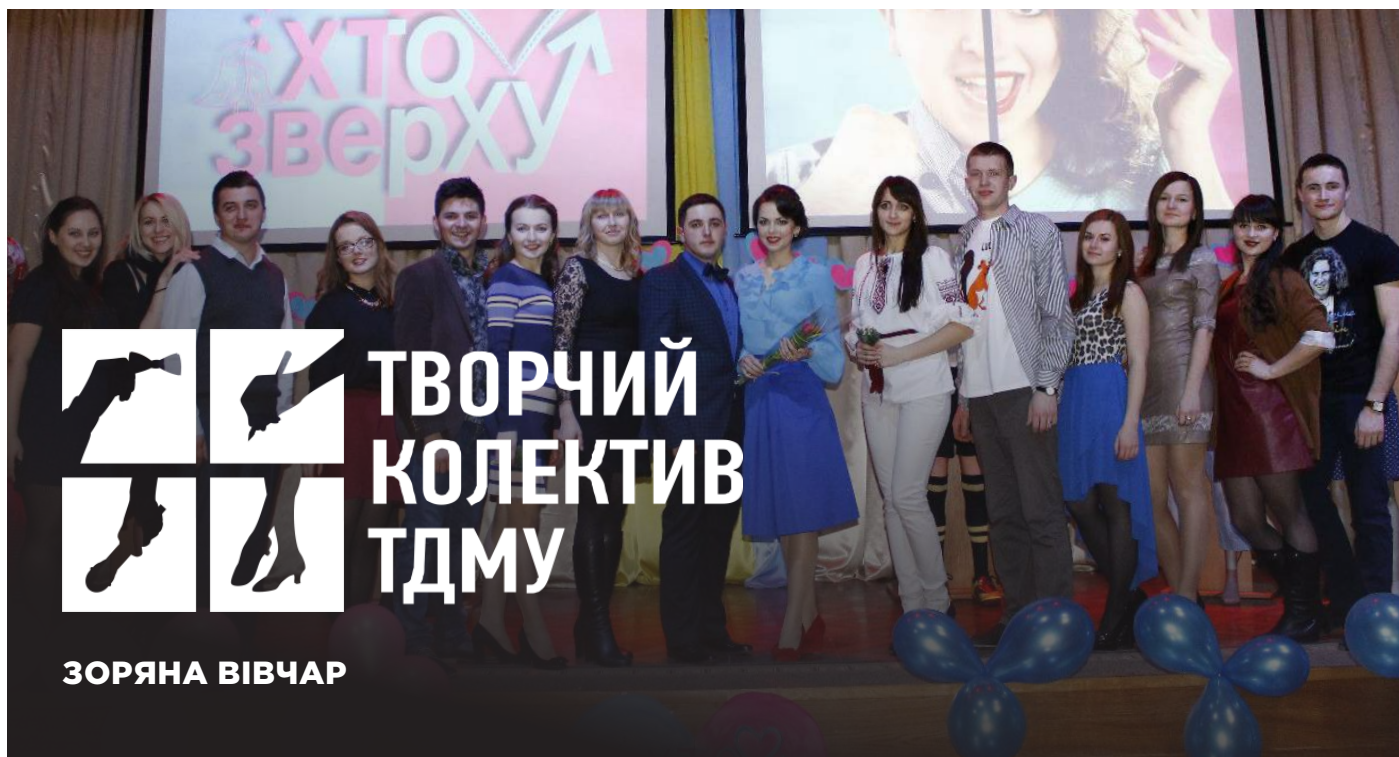
Сьогодні студентський парламент очолює студент 4 курсу Ігор Стецюк. Під його керівництвом функціонують чотири сектори – дозвілля, якості освіти, інформації та гуртожитків. Завдяки успішній роботі кожного з них, сьогодні парламент реалізував низку проектів та впевнено займає одне з провідних місць серед органів самоврядування вищих навчальних закладів міста та країни.

Як же студентському парламенту вдається функціонувати як цілісний механізм? Секрет простий – лише команді, в якій кожен досконало виконує свою справу, усміхатиметься фортуна. Про те, як вдалося налагодити роботу та про майбутні плани нам розповідає чинний голова студентського парламенту:

- Насамперед, я щиро радий, що усі члени студентського парламенту надзвичайно креативні, цілеспрямовані та активні особистості, – говорить Ігор Стецюк. – Саме з такими людьми мені легко вдалося збудувати дружній колектив. До кінця навчального року плануємо реалізувати ще багато заходів, приурочених до поважного ювілею нашого університету, – хочемо провести легкоатлетичний пробіг, тренінг з написання наукових публікацій та правил наукової доповіді, турнір з футболу, флеш-моб «Я – студент ТДМУ», гру KBK та парад вишиванок, а також запустити роботу сектора науки.

У колективі завжди раді кожній людині, будь це душа компанії, майбутній лауреат Нобелівської премії або студент, який ще не зробив свій внесок в Alma Mater. Тут підтримають, зрозуміють і гідно оцінять!

Якою б серйозною не була професія лікаря і скільки б часу не забирала щоденна праця над собою на шляху до успіху в цій галузі, завжди потрібно знаходити місце для творчості. У мистецтві можна відпочити душею, дати волю емоціям, накопиченим від постійної нервової напруги. Серед студентів нашого університету надзвичайно багато талановитих співаків, акторів, поетів, музикантів, танцюристів, людей з безліччю креативних ідей. Але для того, аби у них була можливість максимально реалізуватися в стінах університету, до недавнього часу бракувало однієї ланки. Бракувало організації, яка б їх об'єднала навколо спільних проектів і цілей.

Звісно, в університеті завжди були ті, хто намагався зробити студентське дозвілля цікавим і активним. В різні часи існували невеликі співочі колективи, хор, оркестр, команди КВК. Знаходились охочі організовувати концерти до Дня студента чи новорічні вогники. Проте все це мало доволі хаотичний характер. За таких умов творча ініціатива, навіть коли така у когось виникала, не могла знайти масової підтримки серед загалу. Студентство потребувало координаційного центру, до того ж не викладацького, а сформованого своїми силами. Здавалося б, ідея лежала на поверхні, але втілити її в життя спало на думку саме тим кільком небайдужим, які вміли заражувати своїм ентузіазмом всіх оточуючих, хотіли змінюватись і змінювати.

- Як розпочалася історія «Творчого колективу»?

- Насправді, це сталося доволі спонтанно, – розповідає один із засновників, перший голова ор-

ганізації Богдан Куліковський (сьогодні – інтерн-хірург). – На той час (2012-2013 н.р.) в університеті відбувалося доволі мало заходів, пов'язаних зі студентською творчістю. Пам'ятаю, що були Козацькі забави, концерт до Дня студента... Та й, мабуть, усе. Але я знав багатьох людей, які хотіли чимось займатися і якимось себе реалізовувати. Єдиним студентським органом самоврядування тоді була СтудРада, проте їхня робота була в основному спрямована на вирішення практичних проблем, пов'язаних із навчальним процесом. Наша ідея полягала в тому, аби створити щось цілком нове. Це була група креативних людей, яка, дивлячись на проекти і заходи, реалізовані в інших ВНЗ міста, поставила собі виклик: «А чим, власне, ми гірші за інших?» Почали шукати однодумців серед студентів, і досить швидко сформувалася така команда: я, Тарас Яцунський, Саша Шевчук, Володимир Лищук, Роман Тригуб, Оксана Кравець та Мар'яна Палихата. Спробували організувати декілька заходів: «Ха-ха шоу», святкові концерти до Дня закоханих та до Шевченківських днів.

Під час підготовки до нас приєдналися Аня Чикита, Роман Балич, Михайло Думнич. Тоді ще за нашу діяльність не обіцяли жодних балів до розподілу, це ніяк не впливало на семестровий рейтинг. Це просто були люди, які «горіли» своєю ідеєю і хотіли ділитися своїм ентузіазмом.

- Як ви розподіляли обов'язки?

- З цим у нас, якщо чесно, ніколи не виникало зайвих питань. Кожен знав, у чому може краще себе проявити і на що здатен. Ми всі працювали на рівні, без рангів і керівників. Звісно, хтось брав на себе більше справ, хтось, можливо, трохи менше – зараз важко вже сказати. Та поділу як такого не було. Коли ми розпочали більш масштабні проекти, такі як «СтудМіс ТДМУ» чи «Фото патріота», коли виникла ідея створити окремі спецпроекти з власною постійною командою, стало очевидно, що ми потребуємо більшої кількості учасників. Перший відбір було організовано серед студентів I-го курсу, судді розподілилися за секторами: танці, вокал, поезія, ведучі, тощо. Ми усвідомлювали, що за кілька років підемо з університету, проте дуже хотіли зберегти ідею «Творчого колективу». Тому утворилися своєрідні відділи, в кожному з яких був наставник з числа засновників. Мене обрали головою «Творчого...», а я після випуску передав обов'язки своєму заступнику, Михайлові Думничу (IV курс, мед. факультет – прим. ред.)

- Доречно було б дізнатися думку чинного голови організації. Михайле, чим для тебе є «Творчий колектив»?

- Особисто для мене це маленька організація в стінах університету, яка допомагає розвиватися студентству всебічно. Завжди ставлю у приклад таких людей як Людмила Папінко – вокалістка гурту «Ганз Лайв Бенд», Тетяна Івасенко – вокалістку гурту «Vivo music», Роман Балич, широко відомий, як «ведучий вашого вечора» і ще багатьох людей, які були учасниками творчої спільноти і змогли поєднати навчання та успішну самореалізацію у мистецькій сфері.

- Якими проектами «Творчого...» ти пишаєшся?

- Для мене завжди на першому плані «СтудМіс ТДМУ», який ми у 2015 р. зі страхом, але перенесли в драмтеатр файного міста. Зірки, відомі в Україні, феєрія свята – ніколи не міг описати неймовірні емоції, які дарує цей конкурс. А взагалі, за 4 роки існування «Творчого колективу» ми реалізували безліч заходів і проектів різного напрямку – розважальні, просвітницькі, тематичні, комедійні, театральні тощо. Усі вони, беззаперечно, привід для гордості за свій університет і його талановитих студентів.

- Що ти змінив, ставши керівником?

- Створив 10 відділів, за якими закріпив людей, що мають відповідні навички і бажання до розвитку. Таким чином, робота стала більш злагодженою і керувати такою великою спільнотою, яким став «Творчий...», сьогодні набагато легше. Мені насправді дуже б хотілося, щоб у майбутньому наша організація жила і розвивалась. Люди змінюються, але ідеї залишаються, і я щиро вірю, що колись «Творчий колектив» стане чимось більшим, чимось абсолютно незамінним.

Сподіваємося, що мрія Михайла справдиться, і прийдешні покоління розвиватимуть таку унікальну ідею вільного мистецького простору в університеті. Наразі бажаємо усім членам «Творчого колективу» наснаги, нових яскравих ідей, сміливих рішень та цікавих проектів. Адже коли у глядача перехоплює подих і він визнає: «Так, це було найкраще з баченого і почутого мною з цієї сцени!», вони вже хитро посміхаються з-за куліс.

«Повірте! Ми ще маємо чим вас здивувати:»

Далі буде!

Наукове Товариство Студентів

КАТЕРИНА АНДРУШКЕВИЧ

Враховуючи величезну кількість студентів у нашому університеті, які прагнуть поглиблено вивчати улюблені предмети, розвиватися та вже зараз займатися наукою, постала необхідність створити таку студентську ініціативу, як наукове товариство студентів (прим. ред. – далі НТС).

Де кілька слів про роботу цього органу від керівника НТС – студентки V курсу медичного факультету Катерини Галей:

– Скажи, будь ласка, якою є головна мета товариства?

– На мою думку, це популяризація наукової діяльності серед студентів, що дозволить їм прогресувати у всіх наукових сферах, які б вони не обрали.

– Чим ти керувалася, коли тільки починала свою діяльність в НТС?

– Із самого початку я розуміла, як це страшно, коли не знаєш з чого почати, що робити і до кого

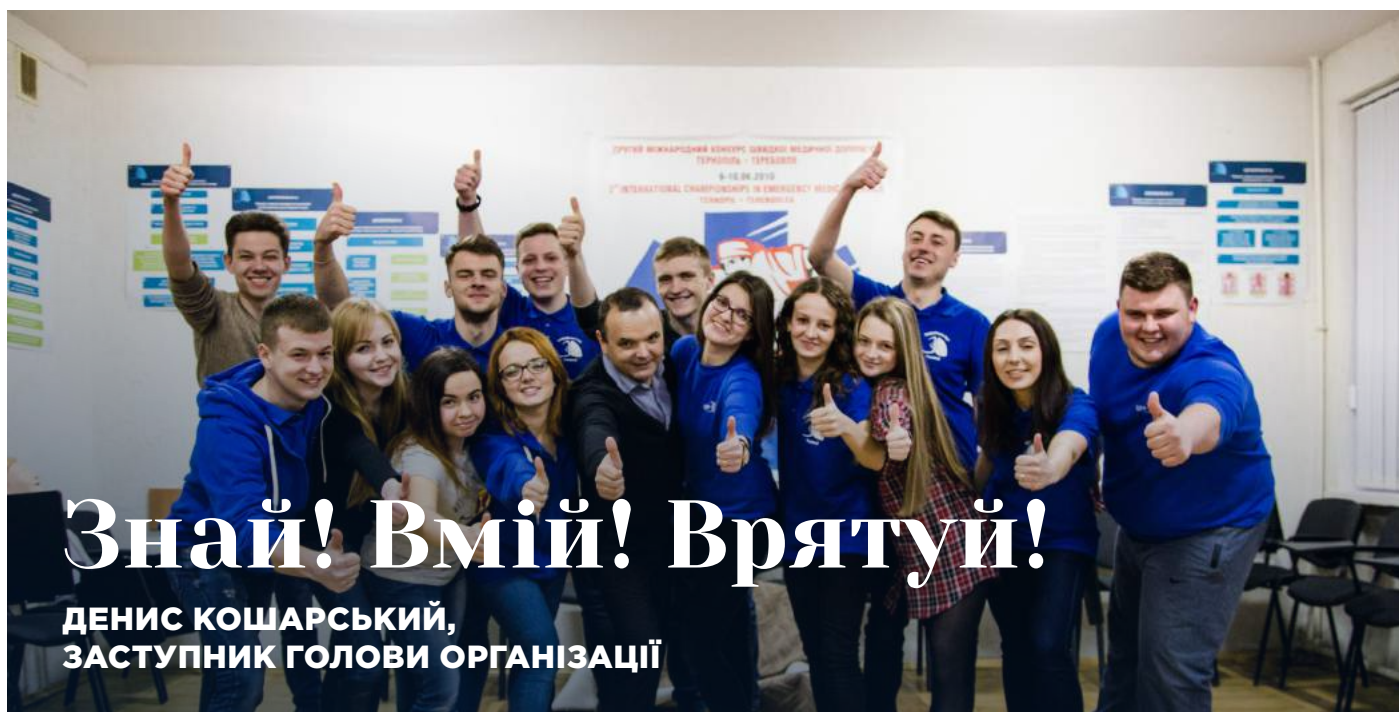
звернутись. Тому моєю рушійною силою було бажання зробити це все ближчим і більш відкритим для студентів, навчити їх не боятись вірити в себе і починати свій шлях у науці.

– Що тобі дала та дає праця в товаристві?

– Насамперед, це колосальний досвід у саморозвитку, організації заходів, спілкуванні з найрізноманітнішими людьми та пошук компромісів. Також це були є, і будуть нові знайомства, зміцнення вже наявних дружніх і робочих зв'язків не тільки в Україні, а й за кордоном.

Мені здається, що після прочитаного вам буде легше зрозуміти функції такої важливої для університету організації. Ще хочеться додати, що цього навчального року відбувся науковий конгрес на базі навчально-оздоровчого комплексу «Червона Калина» приурочений 60-річчю нашої Alma Mater, організатором якого, звісно, є наше НТС. Про те, як пройшов захід, хто його відвідав та які отримали результати - читайте далі на сторінках журналу.

Знай! Вмій! Врятуй!

**ДЕНИС КОШАРСЬКИЙ,
ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ**

ВГО «Всеукраїнська рада реанімації та екстреної медичної допомоги» — це об'єднання медичних працівників різних галузей та спеціальностей, які займаються питаннями реанімації, екстреної медичної допомоги та медицини катастроф в Україні, а також націлені на їх розвиток та вдосконалення. Окрім того за час свого існування ВРР стала величезною сім'єю, яка об'єднує навколо себе сотні людей. Людей, котрі не бачать свого життя без домедичної допомоги, бо їхні думки і вчинки наскрізь пронизані цим духом. Загалом, ВРР стала поєднанням корисних знань, безцінного досвіду, професійного та особистісного розвитку.

Та попри усю серйозність питання, якими займається ВРР, безсумнівно вона об'єднала навколо себе найталановитіших, найбільш життєрадісних та найкреативніших людей.

Ідея започаткування курсів з домедичної допомоги виникла у 2014 році, під час участі команди ТДМУ у проекті «Студентська доба». Згодом створилася ініціативна студентів, котрі пройшли курси і стали сертифікованими інструкторами з домедичної допомоги та приєдналися до великої сім'ї ВРР. Саме таким чином розпочалася діяльність Молодіжного осередку Всеукраїнської ради реанімації.

Відразу ж після сертифікації ми започаткували проект «Я можу врятувати життя», котрий реалізовується вже 3 рік поспіль і є базовим для нашої організації, опираючись на його актуальність.

Метою ВГО «Всеукраїнська рада реанімації та екстреної медичної допомоги» є покращення надання екстреної медичної допомоги у лікувально-профілактичних закладах і установах, на промислових заводах, спортивних базах, шахтах, стадіонах, аеропортах, вокзалах, під час масових заходів тощо.

Також популяризація домедичної допомоги серед населення без медичної освіти. Нашими кінцевими прагненнями є попередження або мінімізація наслідків надзвичайних ситуацій, зменшення жертв від аварій і катастроф та покращення рівня знань і вміння з проведення реанімації і надання екстреної медичної допомоги в Україні.

На сьогоднішній день до числа команди осередку входить 9 інструкторів, які є студентами нашого університету, а саме: Богдана Перевізник - голова осередку, Денис Кошарський - заступник голови, Анастасія Гудима - заступник голови, Ігор Бигар - заступник голови, Тарас Мороз - старший інструктор, Василь Кузь - інструктор, Катерина Воробець - інструктор та людина, яка нещодавно вступила в ряди інструкторів ВРР - Роман Гук. Також в нашій команді є 8 студентів, які тільки навчаються та вдосконалюють свої навички, щоб у майбутньому стати інструкторами.

Першим проектом осередку у місті Тернополі є курси з домедичної допомоги «Знай! Вмій! Врятуй!». Інструктори ВРР протягом трьох років активно працюють у ролі медиків-волонтерів на

найбільших музичних фестивалів Західної України, а саме: «Захід», «Бандерштат», «Файне Місто», а також на тереновій грі «Звятига». Важливим є те, що минулого року команда інструкторів ВРР стала абсолютним чемпіоном на Всеукраїнських професійних змаганнях бригад екстреної медичної допомоги «Слобожанське медичне ралі». Новим та унікальним проектом цього року став перший Всеукраїнський чемпіонат з домедичної допомоги «Знай! Вмій! Врятуй!». Така подія відбувалась в Україні вперше і була дуже успішною. Нещодавно ми розпочали проведення курсів англійською мовою, оскільки наші іноземні друзі також бажають брати участь у нашій роботі. Наша діяльність дуже різноманітна, насичена та цікава, не зупиняємося і постійно рухаємося вперед, створюючи нові події та проекти.

Протягом трьох років діяльності в рамках проекту «Знай! Вмій! Врятуй!» наші курси успішно закінчила велика кількість людей.

Проект включає в себе 18-годинне навчання з домедичної допомоги, під час якого кожен курсант отримує теоретичні знання та відпрацьовує практичні навички за сучасними Європейськими алгоритмами. Кожного курсаната ми занурюємо в імпровізова-

ну критичну ситуацію, щоб усі, хто пройшов курс, не розгубилися, коли надаватимуть реальну допомогу.

«Відколи я долучився до діяльності Всеукраїнської ради реанімації, моє життя змінилось кардинально, я ніби підхопив вірус цієї справи, яка приносить мені масу задоволення і безмежну кількість надзвичайних навичок та умінь. Я став членом великої сім'ї, якою живу. Це приносить мені дуже багато позитивних емоцій, і те неперевершене відчуття, коли ти навчаєшся сам чогось нового і можеш передавати свої навички і вміння іншим людям. Не уявляю свого життя без своєї ВРР», – ділиться своїми враженнями один з інструкторів проекту Роман Гук.

Щодо планів на майбутнє – найперше ми хочемо збільшити кількість людей, що вміють надавати домедичну допомогу. Також маємо на меті вдосконалюватися та покращувати свої особисті навички, щоб бути ефективними і завжди тримати руку на пульсі усіх подій, що стосуються домедичної допомоги. Ми плануємо провести ще один чемпіонат з домедичної допомоги, значно більшого масштабу, ніж попередній, і запросити на нього команди з інших країн. Ще одна наша мета – поїхати на міжнародні змагання і там поборотись за перемогу.

Red Cross Youth Ternopil

АННА УКРАЇНЕЦЬ

Минуло 154 роки з того дня, коли швейцарець Анрі Дюнан започаткував рух Червоного Хреста. У 1859 році йому довелося стати свідком битви під Сольферіно між Італо-Французькою та Австрійською арміями. Протистояння закінчилось відступом військ, але тисячі поранених залишилися помирати на полі бою, що, на погляд Анрі, було найвищим проявом жорстокості. Першими волонтерами можна вважати жителів італійського містечка, які тоді спільними стараннями врятували сотні життів

Сьогодні до Міжнародної Федерації Червоного Хреста входить 186 країн світу, зокрема й Україна. На території нашої держави діють двадцять чотири міські й одна обласна організації, а сотні волонтерів щодня дбають про людське здоров'я, безпеку та благополуччя.

Кожен волонтер Червоного Хреста керується такими основними принципами:

- Гуманність;
- Неупередженість;
- Нейтральність;
- Незалежність;
- Добровільність;
- Єдиність;
- Універсальність.

До роботи Червоного Хреста мають стосуюнок студенти Тернопільського державного медичного університету імені І. Я. Горбачевського.

Багато студентів ТДМУ є волонтерами Red Cross Youth Ternopil, тому активно долучаються до акцій та проектів і заохочують до цього друзів. Деякі з них стали авторами ідей, які організація охоче втілює в життя.

Дехто виявив лідерські здібності і став інструктором курсів з надання першої допомоги, а дехто пішов далі і продовжує відкривати все нові й нові можливості.

Історією свого успіху поділився Михайло Бандрівський, Голова громадської Комісії з питань волонтерства та Молодіжної Політики ТЧХУ: «Усе почалося з 12-годинних курсів з надання першої допомоги. Після їх закінчення одразу почав займатись волонтерством: брав участь в організації різних заходів, пробував себе у навчанні населення ПД. Через місяць взяв участь одразу у двох заходах: перший – тренінг з лідерства від Шведського Союзу Цивільної Оборони, другий – Молодіжна Асамблея, де мене обрали Молодіжним лідером Тернопільської області. Я продовжував рухатись вперед й не помітив, як пройшло вже півтора року, і ось тепер я координую діяльність волонтерів по Україні. Часті відрядження в різні міста, щільний графік, організація різних заходів – усе це стало для мене буденною справою. У нашій команді працюють найкращі люди. Зокрема Західне регіональне об'єднання очолює студент ТДМУ Микола Барта, а Тернопільською областю курує Роман Ротко».

- А чи може пересічна людина стати волонтером?

- Кожного, хто має добре серце і прагне зробити світ трішки безпечнішим, Red Cross Youth Ternopil чекає на курсах з надання домедичної допомоги. Компетентні та дбайливі інструктори навчають вас рятувати життя людини при ДТП, утопленнях та інших непередбачуваних ситуаціях. Ви можете навчитись надавати першу допомогу при опіках, обмороженнях, укусах отруйних тварин та переломах, а після закінчення курсів матимете можливість перевірити на практиці набуті вміння у реалістичній стресовій ситуації під наглядом інструкторів. Закінчивши навчання, ви отримаєте сертифікат міжнародного зразка і зможете приєднатись до команди волонтерів.

- Як і де можна знайти волонтерів ЧХ?

- Не секрет, що команда ЧХ працює там, де існує загроза людському життю та здоров'ю. Навіть

довгоочікуваний концерт улюбленого рок-гурту чи, скажімо, поспіх на зустріч з духовною реліквією можуть закінчитись фатально, адже натовп – це завжди небезпека. Волонтери ЧХ патрулювали під час концерту Океану Ельзи, аби відпочинок приніс усім лише позитивні емоції, драйв і настрій «вище неба»; також нещодавно турбувались про прихожан, які з 16 по 22 лютого не покидали поріг головного храму Тернопільсько-Зборівської Архієпархії – Собору Непорочного зачаття Пресвятої Богородиці, аби дочекатись своєї черги доторкнутись до святині. Неможливо оминати увагою і міжнародний досвід, а саме патрулювання на Євро-2016, та участь у Міжнародному таборі від Австрійського Червоного Хреста. Зараз волонтери активно працюють з дітками, яким не пощастило знати, що таке батьківська любов, що тижня стараються дарувати їм радість спілкування, зацікавлюють малечу розвиваючими та веселими іграми.

Всеукраїнська молодіжна асоціація студентів-медиків – це не просто громадська організація, а об'єднання найпродуктивніших та найкреативніших людей всієї країни, об'єднаних спільними цінностями та метою.

Цей проект є осередком, що забезпечує захист інтересів студентів-медиків та сприяє ефективній реалізації можливостей майбутніх лікарів у сучасних умовах, шляхом здійснення культурної, екологічної, оздоровчої, спортивної, наукової і просвітницької діяльності.

З 2013 року Ukrainian Medical Students' Association є офіційним представником IFMSA (Міжнародної федерації студентів-медиків). З того часу натхненні однодумці активно сприяють формуванню суспільного престижу професії лікаря, набуттю практичного досвіду і теоретичних знань у різних країнах світу, а також розвитку студентської науки.

Асоціація працює в п'яти різних напрямках та комітетах: «Права людини та мир» (SCORP), «Ре-продуктивне здоров'я, ВІЛ/СНІД» (SCORA), «Медична освіта» (SCOME), «Охорона здоров'я» (SCOPH), а також «Комітет з міжнародної співпраці та професійних обмінів» (SCOPE).

Ще в 2014 році перші 10 студентів з України мали змогу пройти стажування у Туреччині за сприяння UMSA та IFMSA. На сьогодні UMSA регулярно підписує контракти на проходження виробничої практики за кордоном з іншими асоціаціями-членами IFMSA в Європі та у світі.

За словами локального координатора організації в Тернополі, Ірини Підгайної, «UMSA – це платформа, над якою наша команда працює не один рік, долучається до всеукраїнських та міжнародних і створює власні проекти. Асоціація дає багато можливостей для студентів, зокрема створюються проекти як для особистісного, так і професійного розвитку, проекти які дають можливість отримати міжнародний досвід, практикуватись у кращих клініках Європи. Ми працюємо над цим щодня. Бачимо хороший результат, тому ще більше виявляємо ініціативи до розвитку Асоціації».

Якщо ви студент та мрієте проводити вільний час із максимальною користю для себе, хочете розвиватися та знаходити шляхи професійної реалізації ще в період навчання, тоді Всеукраїнська молодіжна асоціація студентів-медиків щиро запрошує вас у товариство найперспективніших студентів країни.

Арт-драма

ОЛЕСЯ ТИС

Театр повинен просвіщати розум. Він повинен наповнювати світлом наш мозок... Нехай же вчать народ бачити речі, людей, самого себе і ясно судити всім це. Радість, сила й освіта – от три умови народного театру.

Ролан Р.

В наш час мистецтво – невід’ємна частина життя кожної людини. Одні захоплюються музикою, інші – письменництвом. А є ті, кого захоплює дух театру, можливість стати кимось іншим, прожити частинку чужого життя на сцені, отримати захоплююче відчуття після овацій та прихильності залу.

Серед студентів ТДМУ теж є ті, для кого сцена – майданчик для поривання душі. Саме тому в жовтні 2015 року з ініціативи студентів університету та підтримки ректорату був створений драматичний гурток «Арт-Драма». Першим його керівником стала працівниця Тернопільського академічного обласного драматичного театру імені Т. Г. Шевченка Світлана Матвіїшин. Робота гуртка розпочалася з вертепу на Різдвяні свята, який став справжнім тріумфом. Веселі посівальники, говірки дівчата, заворожуюча циганка перенесли глядачів у вечір перед Різдвом, повністю захоплюючи увагу кожного присутнього.

Актори гуртка щиро закохані в Україну, її традиції, культуру, мову. Тому не дивно, що перша їхня серйозна робота була про неї – «За вас правда, сила, і воля святая...». Драма поставлена за повістю Олександра Довженка «Україна в вогні». Студенти, ніби справжні актори, змогли передати емоції героїв, їх характери, відчуття того часу.

Уся робота гуртка має одну мету: прищепити кожному любов до України, показати її тяжку та тернисту долю, навчити давніх традицій та звичаїв. Гуртківці, в кожній своїй п’єсі і діях, доносять до глядача щось нове про Україну, розповідають про свою безмежну любов до неї.

На даний час гуртком керує режисер та акторка Тернопільського академічного обласного драматичного театру ім. Т. Г. Шевченка Христина Гуменюк. До складу трупі «Арт-Драма» входить 12 студентів: Денис Лящук, Ірина Хом’як, Лілія Бабій, Тетяна Клапчук, Юрій Петришин, Мар’яна Варварук, Ірина Мошан, Софія Онищук, Ярина Турчиняк, Станіслав Духній, Ігор Василюк, Олександр Стрибулевич.

Уже в травні 2017 року «Арт-Драма» потішить нас новою виставою – «Безталанна» за п’єсою Івана Карпенка-Карого. Актори радо запрошують усіх бажаючих на виставу.

Коштовна «скриня» найкращих голосів

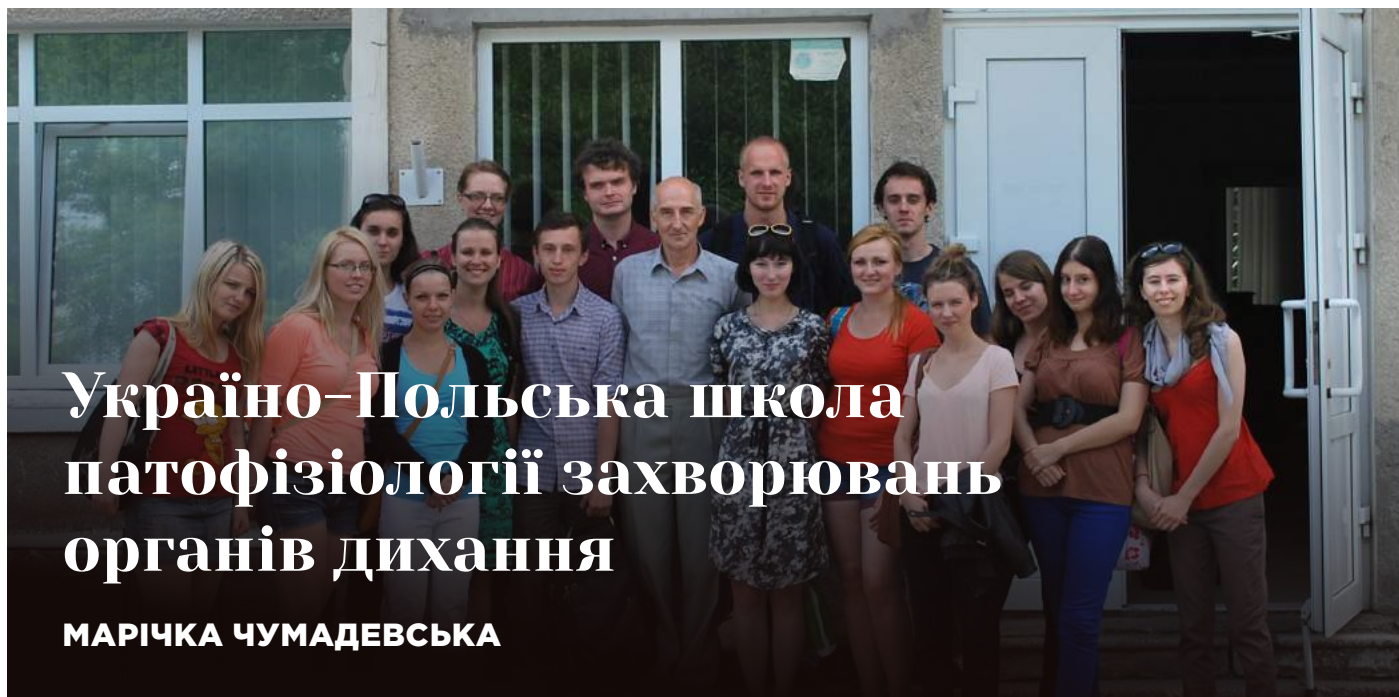
АННА УКРАЇНЕЦЬ

Хор нагадує музичну скриньку, у якій кожна прикраса унікальна і надзвичайно коштовна. Кожен голос - молоточок, який влучно відбиває свою партію. Збирати всі ці скарби до однієї «скрині» взявся Славко Запотоцький три роки тому. Сьогодні хором ТДМУ керує лікар-інтерн Тарас Бідованець.

Щороку ряди хористів поповнюють нові голоси. Своїм співом радують не лише майбутні лікарі та медсестри, а й викладачі та аспіранти. Чоловіча частина хору доповнює ніжні жіночі тембри солідним звучанням басів та тенорів. До речі, окрасою чоловічої частини хору є проректор з наукової роботи, професор Іван Кліщ. Спів і пісні є для нього справжнім натхненням у житті.

Після Різдвяної коляди хор став візитівкою ТДМУ. Нотки традиційних колоритних колядок пролунали у всьому місті: в кожному корпусі ТДМУ і ТНЕУ, в усіх лікувальних закладах Тернополя, ОДА і для представників Національної гвардії України. Хористам вдалося зібрати чималу суму – понад 20 000 гривень, яка нещодавно знайшла своє призначення: кошти було витрачено на допомогу медичним закладам.

Україно-Польська школа патофізіології захворювань органів дихання

МАРІЧКА ЧУМАДЕВСЬКА

Бути студентом Тернопільського державного медичного університету – це те ж саме, що назвати себе власником мільйону. Це все тому, що в стінах нашої Alma Mater створені всі умови для того, щоб кожен студент міг дізнатися якомога більше нового, проявити себе в улюбленій справі та досягти значних висот. Тому протягом багатьох років, спільними зусиллями ректорату, викладачів та студентів розроблялася надзвичайна кількість різних проектів вдосконалення процесу навчання та здобуття нових знань. У спецвипуску журналу, присвяченому ювілею університету, ми розповімо про один із таких вагомих проектів.

«Україно-Польська школа патофізіології захворювань органів дихання» була створена за сприянням професора кафедри фізіотерапії Леоніда Грищука. За словами Леоніда Андрійовича, пропозиція щодо співпраці надійшла йому від колеги з інституту імені Богомольця – Тетяни Селезньової та польського професора Януша Ковальського ще у 2004 році на з'їзді у Лодзі (Польща). Після тривалих обговорень було вирішено створити Україно-Польську школу, яка включає в себе проведення щорічних конференцій з питань патофізіології захворювань органів дихання. У той час було домовлено почергове проведення заходів в Україні та в Польщі (цьогоріч з'їзд планується на кінець квітня у місті Трускавець Львівської області).

На одному з таких з'їздів за пропозицією почесного професора нашого університету, науковця Вроцлавського медичного університету Войцеха Барга було узгоджено обмін українськими і польськими студентами на час проходження літньої практики. І вже з 2010 щорічно Тернопільський державний медичний університет приймає польських гостей у своїх стінах. У свою чергу студенти 4 та 5 курсів нашого вишу мають змогу вдосконалити свої навички

з новітніми приладами на базі Вроцлавського університету. Відбір студентів на проходження практики включає в себе декілька критеріїв: досконале володіння англійською чи польською мовами, хороші практичні навички та високий рейтинг в навчанні. Тому для отримання відмінного досвіду їдуть лише кращі з кращих. Потрібно зазначити, що українські студенти повертаються додому сповнені незабутніх вражень, професійних навичок та бажання вдосконалюватися. А студенти Вроцлавського університету мають змогу ознайомитися з тим, як відбувається лікування в Україні. Також у вільний час для польських студентів організовуються екскурсії по визначних місцях Західної України. Тому, безумовно, наші польські колеги повертаються додому не менш щасливі, ніж студенти ТДМУ.

«Наша основна ціль - об'єднати українських і польських науковців до співпраці», - говорить Леонід Андрійович. Без сумніву можна сказати, що це вдається. Хочеться висловити велику вдячність, що існують такі проекти, та побажати, щоб українсько-польська робота зробила чималий внесок у розвиток медицини.

«TERISS» – там, де панує щастя!

ЮЛІЯ БАНДРІВСЬКА

Ти - студент-медик і прагнеш нових знайомств? Бажаєш удосконалити знання англійської? Ти хочеш дізнатись про нові можливості, які тобі може дати твій університет? Чи просто не знаєш, як провести вільний час влітку, але хочеш його круто провести? Тоді гайда на «Міжнародні студентські літні школи», які цього року відбудуться уже у дванадцятий раз. А ще цього року наш університет святкує 60-ліття, тому переконана, що ці літні школи будуть особливими!

Що таке «Teriss» і з чим його їдять? Мені випала можливість взяти участь в одинадцятій літній школі, тому зараз я постараюся тобі про все розповісти.

Отож, усе починається з відбору. Так-так, щоб потрапити на літні школи, потрібно пройти міні-кастинг. Але не переживай – нічого страшного у цьому не має. Просто організатори хочуть дізнатись трішки більше про майбутніх учасників. Якщо ти не вмієш співати чи танцювати – не страшно. Організатори допоможуть тобі знайти у собі нові вміння і таланти.

Пройшовши кастинг і переживши літню сесію, ти нарешті їдеш на довгоочікуваний і бажаний відпочинок – літні школи. Але й тут не так все просто: щоб весело відпочити – потрібно спершу плідно попрацювати. За тиждень до початку шкіл усі студенти нашого вишу, які пройшли відбір, з'їжджаються на базу лікувально-оздоровчого комплексу «Червона калина» – саме тут ви будете жити, працювати, відпочивати. Чому так швидко? А все тому, що ми, як господарі, відповідаємо за офіційне відкриття та представлення університету. Це тиждень «пекельної роботи», написання сценарію, постановка сцен, танців, флешмобу. До уваги беруться навіть найменші деталі, щоб усе відбулося на вищому рівні. Фінальні

приготування, усі щось повторюють, хвилюються, але з великим нетерпінням чекають відкриття. І цей момент настає – усі схвильовані, але щасливі.

Після такого насиченого першого дня розпочинається довгоочікуваний відпочинок. Круті тренінги, представлення університетів, тематичні дискотеки – усе це наповнює щоденний розклад, часу нудувати точно не буде. Одним із найяскравіших моментів – є сплав по річці Дністер. Після такого ти захочеш ще не раз повернутися у «Червону Калину».

Наталя Євгенівна Лісничук, одна з організаторів, говорить, що після літніх шкіл з'являється багато друзів, які будуть готові допомогти у будь-яку хвилину. І це правда! «Teriss» об'єднує, робить всіх однією великою сім'єю. Особисто для мене, «Teriss» – це місяць «Work & Travel», місяць незабутніх моментів і приємних спогадів на все життя. Літні школи – це відкриття і враження, які надихають щось робити і не сидіти на місці. За це все я дуже дякую незмінним організаторам – Лісничук Наталії Євгенівні та Олещук Олександрі Михайлівні, тому що без них цього всього б не було! Раджу тобі, читачу, не вагатися та обов'язково прийти на відбір у «Міжнародні студентські літні школи».

Не очікуючи винагороди

**КЕРІВНИК ВІДДІЛУ ВОЛОНТЕРІВ,
МАР'ЯНА ПОЗУНЬ**

Споконвіку були люди, які хотіли допомогти тим, хто цього потребує. Саме з таких історичних витоків і почалося волонтерство – рух тих осіб, які самовіддано, без будь-якої нагороди для себе та з власної ініціативи піклуються про тих, кого доля залишила в тяжкій ситуації.

Студенти-медики – люди, які в майбутньому все життя будуть турбуватися про інших у найважчих ситуаціях. Бути волонтером і не чекати за це винагороди і похвали – одна з найвищих сходин гуманності. Таких людей в ТДМУ налічується у відділі волонтерства майже 200. У спецвипуску нашого ми розповімо про студентів та викладачів, які самовіддано, чесно та щиро працюють для того, аби зробити цей світ прекраснішим.

Наші студенти радо присвячують свій вільний час участі в різних акціях. У нашому відділі проводиться дуже багато роботи. Щорічно організовуються благодійні ярмарки домашньої випічки, а виручені кошти спрямовуються на лікування онкохворих. Від початку Майдану та АТО наш рух явно активізувався, оскільки студенти-дівчата постійно ходили на заготівлю та відправку «сухих» борщів і ліплення вареників, а хлопці були на складах і допомагали із завантаженням та експортом необхідних речей.

Не обійшлося і без матеріальної підтримки та закупівлі значної кількості медикаментів. Багато зусиль скоординовано на просвітницьку та профілактичну роботу. Студенти ознайомлюють жителів із ризиком виникнення багатьох хвороб і тим, як їх уникнути та на що при цьому варто звернути увагу. Вимірюють АТ, глюкозу в крові, перевіряють зір, визначають ІМТ, навчають основам гігієни ротової порожнини, правильного харчування і догляду за тілом

і дають деякі поради, адже вважають профілактику і вчасне виявлення перших ознак захворювання важливим етапом діагностики і попередження розвитку хвороби.

Волонтери часто відвідують сиротинці та лікарні, де спілкуються і граються з дітками, навчають їх і дарують подарунки та необхідні речі. До Дня Святого Миколая неодноразово відбувався збір коштів для подарунків дітям із неблагополучних сімей. Також волонтери долучаються до озеленення та прибирання міста, дбаючи про екологію.

На майбутнє в нас багато планів. Ми хочемо навчити людей турбуватися про власне здоров'я і не забувати про тих, хто потребує підтримки у боротьбі за життя з хворобою, своїм прикладом будемо намагатися популяризувати здоровий спосіб життя, а ще допомагати зі збором коштів на лікування тим, кому це не під силу, відвідувати хоспіси та сиротинці.

Візит Патріарха Української Греко-Католицької церкви Блаженнішого Святослава

МАРІЯ ШНІЛИК

З кожним новим днем буденність затягує нас у свою рутину. Ми намагаємося встигнути все й одразу, хвилюємося за кожну дрібну невдачу та радіємо перемогам.

Щосекунди у голові в кожного знаходиться тисяча думок: про роботу, навчання, сім'ю, друзів, відпочинок, розваги та інші, здається ніби важливі для власного існування, речі. Разом з тим, ніхто не задумується, чи надовго це все, і лише виправдовується: життя довге, ще все можна встигнути.

Проте життя є непередбачуваним, а доля кожного – невідомою, і на жаль, кінець власного існування з нами не узгоджується.

Саме так, в бажанні досягти успіху, ми забуваємо про себе справжніх, не помічаємо свого як фізичного, так і духовного стану.

Здоров'я залишається позаду, і ми починаємо шукати її вирішення, лише коли проблема стає очевидною. Зазвичай, тіло потребує не лише фізичного оновлення, а й духовного. Себто, тих внутрішніх переживань, яких ми не звикли помічати, попри їхню повсякденну присутність.

Не завжди будь-який біль є наслідком змін фізичного стану, насправді проблема бере початок значно глибше. Тоді кожен з нас діє за власним розсудом, хтось звертається до лікарів, а хтось до духовних наставників, аби випросити в Бога душевного зцілення. Це виправдано, бо, як зазначив ректор Тернопільського медичного університету імені І. Я. Горбачевського, професор Михайло Корда, – професія лікаря і священника є взаємодоповнюючими.

Вперше, на честь шістдесятої річниці, Тернопільський медичний університет приймав Патріарха Української Греко-Католицької церкви Блаженнішого Святослава. Власне медицина є для нього

дуже близькою, чому посприяло навчання в Богославському медичному училищі. Патріарх завжди вважав, що медицина – це мистецтво, тобто лікар, навчаючись теорії, повинен також розвиватися духовно, бо неможливо вилікувати хворобу, приділяючи увагу лише тілу. Він зазначив, що людина – це, перш за все, дух, що знаходиться у тілі і разом утворює свій окремий унікальний світ, а початок і кінець людського життя в Божих руках. Розповідаючи про немалий багаж досвіду лікарської практики, Святослав Шевчук пригадав роки, коли мав можливість працювати у відділенні інтенсивної терапії, оскільки намагався знайти відповіді на запитання про людське здоров'я та життя. Опісля лекції, всі присутні мали змогу задати кілька запитань й усвідомити всю важливість духовного виховання в професії лікаря.

Важливо пам'ятати, що наш душевний стан завжди помітний ззовні, тому Святослав намагався донести до нас, аби ми уважніше слухали себе, свій особистий «унікальний світ», а особливо, відчували стан цієї надцінної тонкої матерії всередині нас – душі.

Історія університету: як це було?

**КЕРІВНИК ВІДДІЛУ ВОЛОНТЕРІВ,
МАР'ЯНА ПОЗУНЬ**

З настанням ювілейного для університету року в його стінах значно збільшилася кількість заходів, присвячених шістдесятиріччю нашої Alma Mater. До лав успішно організованих подій сміливо можна віднести вечір «Історія університету: як це було», що пройшов у бібліотеці ТДМУ 28 лютого 2017 року.

Протягом усього періоду існування навчального закладу змінювалася його адміністративна структура, удосконалювалася навчальна складова, з'являлися нові факультети, впроваджувалися зміни у викладанні дисциплін, розширювалася матеріально-технічна база. Усе це сприяло створення фундаментального базису для набуття майбутніми лікарями необхідних знань та практичних навичок. Варто зазначити, що багато з випускників ТДМУ стали світочами не лише української, а й світової медицини.

Саме тому студенти-медики, що ініціювали

проведення вечора (Назар Заник, Христина Гулик, Любомир Данилюк, Юлія Бандрівська, Тетяна Іваніцька) вирішили згадати основні етапи становлення нашого університету, підготувавши невеликий екскурс у минуле.

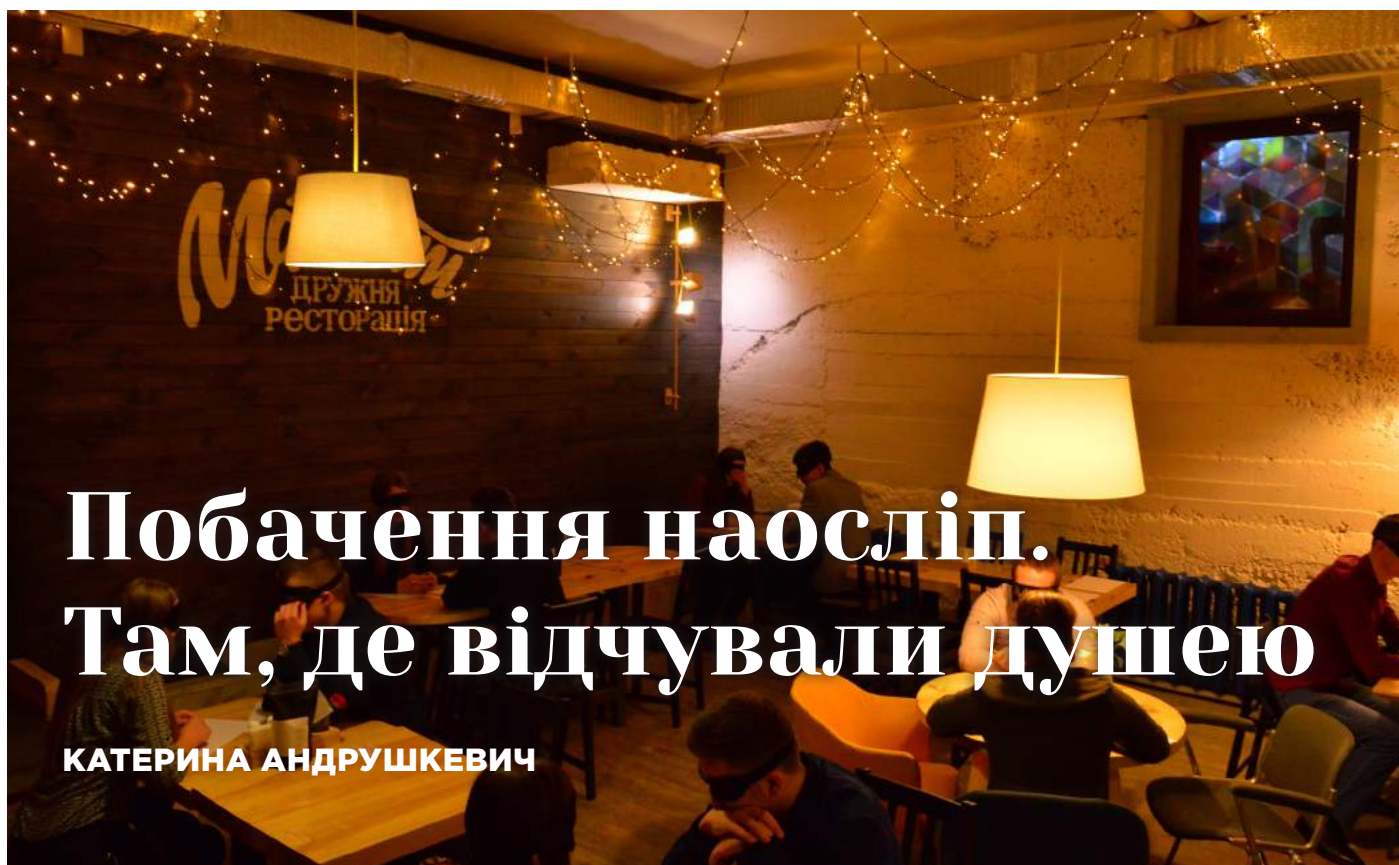
– Як ми знаємо, цього року наш університет святкує поважний ювілей – 60 років. Ми сиділи в компанії друзів, розмовляли про те, скільки людських доль перетнулися з цим закладом, скільки було пережито і досягнуто! – розповідає Христина Гулик. – Раптом виникла ідея: а чому б не провести у стінах університету вечір, приурочений історії нашої Alma Mater? Ми розповіли студентам та відвідувачам заходу про найцікавіші моменти життя нашого навчального закладу, історії злетів, падінь та неосяжних перемог.

Мар'яна Варварук поділилася інформацією про ті роки, коли медичний інститут на той час лише з'явився на теренах вітчизняної медицини. Олег Панкрат'єв розповів про надання статусу академії, наголосивши на вагомості цієї події. А з уст Зоряни Вівчар та Юлії Бандрівської лунали слова про сьогодення університету.

Немає сумніву, що найцікавіше було відчутися весь дух минулого з оповіді очевидців. Своїми спогадами про студентські роки поділилися вчений-патолофізіолог, доктор медичних наук, професор Василь Васильович Файфура та хірург, науковець, кандидат медичних наук Орест Іванович Березовський.

Організатори щиро сподіваються, що вечір відкрив для кожного щось нове та цікаве в історії університету, який сьогодні гордо носить звання одного з найкращих, готуючи прекрасних знавців медичного діла.

Побачення наосліп. Там, де відчували душею

КАТЕРИНА АНДРУШКЕВИЧ

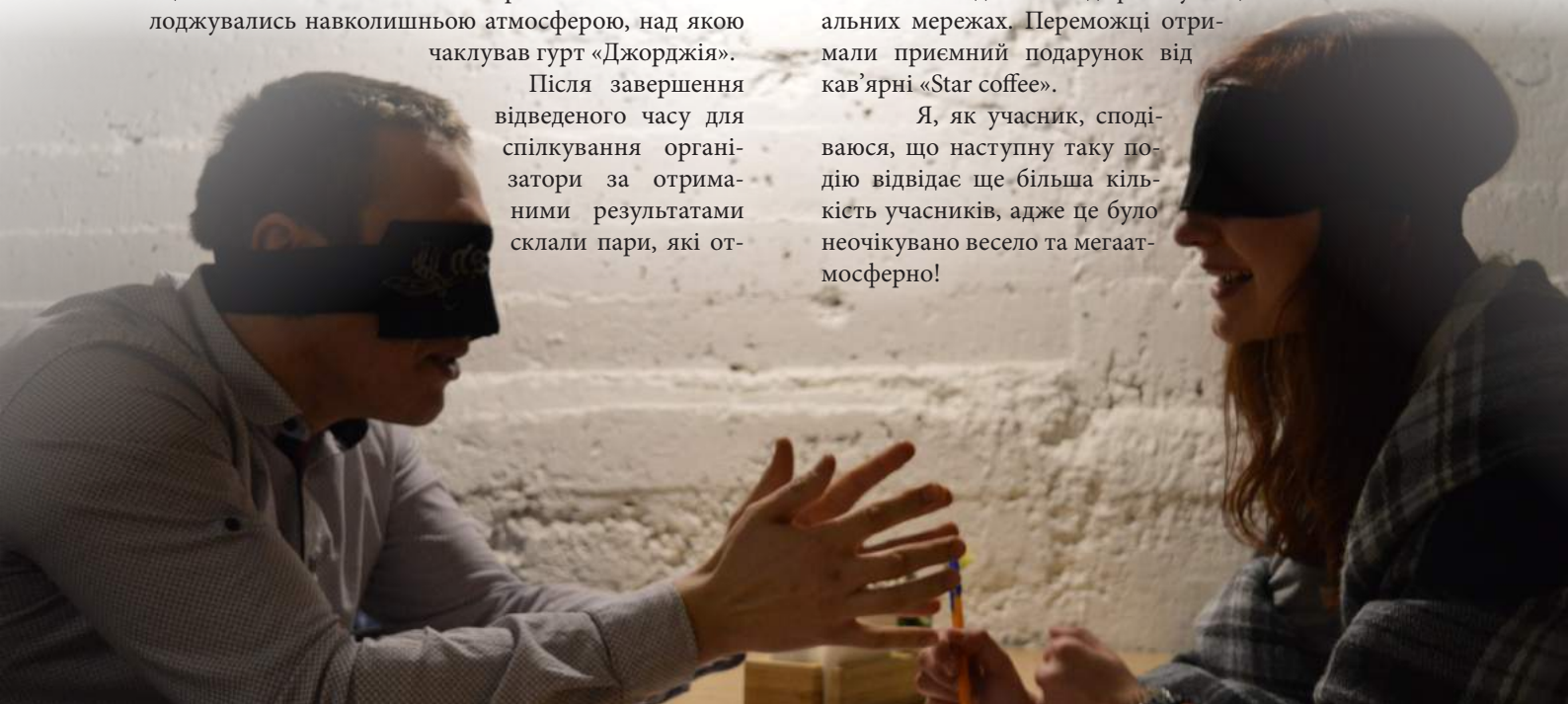
У переддень дня Святого Валентина, 13 лютого, студенти нашого університету, а саме Тетяна Петрунько, Наталія Гульда, Оксана Побігушко, Віктор Гунька та Сергій Супрун, організували надзвичайно цікаву подію під назвою «Побачення наосліп».

Учасники, які для участі у заході попередньо реєструвались, були озброєні маскою, щоб залишатись анонімами, та словом. Під час розмови студенти оцінювали кожного свого співрозмовника та насолоджувались навколишньою атмосферою, над якою чаклував гурт «Джорджія».

Після завершення відведеного часу для спілкування організатори за отриманими результатами склали пари, які от-

римали змогу побачити один одного вже без масок. Також між утвореними парами провели конкурс, для перемоги в якому потрібно було набрати найбільшу кількість вподобань під фото у соціальних мережах. Переможці отримали приємний подарунок від кав'ярні «Star coffee».

Я, як учасник, сподіваюся, що наступну таку подію відвідає ще більша кількість учасників, адже це було неочікувано весело та мегаатмосферно!

На День закоханих шукали свої половинки

КАТЕРИНА АНДРУШКЕВИЧ

З нагоди Дня святого Валентина студенти нашої Alma Mater організували шоу «Половинки», головною метою якого було допомогти самотнім хлопцям та дівчатам знайти своє кохання.

Протягом шоу 8 учасників взяли участь у дивовижних змаганнях, протягом яких кожен міг знайти людину з найбільш схожими поглядами, думками та вміннями. Особливо до душі глядачам припав конкурс, в якому гравець намагався прочитати слова по губах партнера. Це було надзвичайно кумедно та доцільно, адже вміти розуміти свою половинку, попри перешкоди особливо важлива річ для майбутніх стосунків.

Під час перерв між конкурсами глядачі захоплювались співом наших талановитих студентів – Софії Микулич, Софії Лисецької та, відомим не лише у стінах університету, гуртом «ЧуДу» (Михайло Думнич та Петро Чукур).

Після того, як кожен з учасників обрав людину, яка йому найбільше до вподоби, склалася цікава картина – двоє хлопців обрали одну і ту ж дівчину. У фінальному конкурсі за серце Анастасії Гілевич змагались два юнаки – Назар Заник та Богдан Вербенець, в процесі якого, на думку Насті, кращим виявився

останній. Сформована пара отримала у подарунок на честь перемоги вечерю на двох у дружній ресторації «Мамонт».

Хочеться подякувати організаторам цього заходу, а саме Лілії Гарасимчук, Ірині Лисій, Роману Баличу, Ірині Пастушиній, Мар'яні Позунь, Наргіз Джавадовій, Юрію Вітковському, Віктору Гуньці, Михайлові Сасу, Валентині Пітуховій, Юлії Бандрівській та Тетяні Іваніцькій за вкладену працю та прекрасний вечір з хорошим настроєм, який отримали відвідувачі цього дійства.

Ps – дизайн

ІРИНА ЗУБОК

60 років – це ціла епоха. Від часу заснування нашого університету до сьогодні змінювались покоління студентів, тенденції, аспекти викладання та навчання. Але пріоритетними завданнями колективу ТДМУ завжди були самовдосконалення та досягнення успіху. Тому сьогоднішні студенти не лише знавці своєї справи та кваліфіковані спеціалісти в майбутньому, а й активні, креативні, цілеспрямовані, успішні вже зараз. Вони ідуть в ногу з часом та здобувають надзвичайно потрібні навички роботи з сучасними ресурсами, що неодмінно допоможуть у досягненні пріоритетних цілей та у професійній діяльності. Одним із подібних проектів є курс тренінгів з дизайну у програмі Adobe Photoshop.

Для чого потрібні навички роботи в програмі і як вони допоможуть учасникам тренінгів? В ХХІ столітті запорукою успішної справи є вдала реклама. А для створення дієвого і правильного візуального матеріалу потрібно знати основні аспекти та принципи роботи у Photoshop. Адже у світі дизайну теж є свої тенденції, правила і невідомі тонкощі.

Організований членами сектору інформації за підтримки адміністрації університету та компанії IT-House, курс є можливістю навчитись правильно та ефектно представляти себе та свої ідеї. Кожне з 5 запланованих занять складається з теоретичної та практичної частин, а їх різноманітна тематика охоплює всі сфери використання програми, що значно розширює спектр можливостей для випускників курсу. Учасники тренінгів ознайомились з принципами комп'ютерної графіки та роботи з фотоматеріалами, дізнались про особливості друку. Викладачами тренінгів є студенти ТДМУ, що вже встигли опанувати ІТ-дизайн, подолавши шлях від початківця до професіонала. Тому теоретична частина, за словами авторів проекту, студентів III та I курсів Олександра

Космана та Михайла Саса, складається зі справді потрібних відомостей, отриманих з їх власного досвіду, та знань, що мають реальне практичне застосування. Окрім теорії, обов'язковою складовою кожного заняття була практика та блоки домашнього завдання, під час яких учасники могли застосувати отримані знання та перевірити свої сили. Свідченням результату старань стали сертифікати, отримані на останньому занятті. Цей документ не просто засвідчував завершення курсу, а й став чудовою демонстрацією здобутих навичок (сертифікат кожного учасника створений індивідуально за його власним дизайном, розробленим впродовж занять).

Тренінг з дизайну у Photoshop – один із численних проектів та заходів, організованих талановитими студентами нашого університету. І це свідчить про те, що ТДМУ дає змогу реалізовувати власний потенціал, втілювати актуальні ідеї, розвиватися та самовдосконалюватися. А це означає, що кожен з нас змінює світ і суспільство, кожен з нас – частина прогресивної країни майбутнього.

Твоя спеціальність

Або чиїми промовами мотивуються студенти медичного

ЯРИНА ТИЛЬЧАК

Напевно, чимало студентів ще до настання доленосного вибору тієї чи іншої галузі медицини замислюються, яку сферу обрати, питаючи поради у батьків чи друзів або ж навіть переглядаючи наукові фільми. Це не дивно, адже стрімкий розвиток сучасної медицини, застосування новинок техніки та науки, поява інноваційних методів лікування торкнулися практично усіх гілок лікарського фаху – від онкології до патологічної анатомії. І як же тоді прийняти рішення й не помилитися? На порятунок усім приходить успішно реалізований проект «Твоя спеціальність», що уже кілька років функціонує в стінах ТДМУ. Двічі на місяць організатори запрошують знавця певної медичної галузі, що розповідає про свій досвід та ділиться шляхом реалізації в певній сфері. Особливо вражають студентів слова видатних лікарів, які своєю працею зуміли здобути визнання на просторах України та зарубіжжя. У цьому ми змогли переконатися впродовж останнього місяця – до стін нашого університету завітали його славетний випускник, відомий пластичний хірург Ростислав Валіхновський та український учений-хірург, доктор медичних наук Петро Фомін. Про що говорили ці шановні гості? Які факти їхнього кар'єрного зростання дізналися студенти? Розповідаємо з перших уст!

**РОСТИСЛАВ
СЬКИЙ**

ВАЛІХНОВ-

«Ніколи не втрачайте надію»

17 лютого в стінах актового залу відбулася довгоочікувана зустріч із заслуженим лікарем України, видатним пластичним хірургом, що досяг небиякого успіху у своїй сфері, керівником медичного центру Ростиславом Валіхновським.

На зустріч з цією легендарною особою проходила попередня реєстрація, й, як зазначають організатори, впродовж двох годин (!) бажання послухати поради та побачити на власні очі визначного лікаря виявили аж 450 студентів.

Ростислав Любомирович з теплотою згадував університетські роки, говорив, що був відмінником, закликав студентів старанно навчатися. Зауважував, що багато нового

особисто він черпає, вивчаючи історію медицини, а також радив не гаяти свого часу, вміти обирати основне, любити свою справу, цінувати працю викладачів.

У словах видатного хірурга звучала щира любов до рідного краю, адже, набувши досвіду стажування в Канаді, Ростислав Любомирович вирішив повернутися в Україну й ніколи не пошкодував про своє рішення.

Запам'яталися студентам життєві настанови лікаря, а саме – віра в краще та надія знайти вихід із найскладнішої ситуації.

Ростислав Любомирович закликав дбати про своє здоров'я, адже лікар повинен бути прикладом для пацієнта. Говорив, що ніколи не варто боятися помилок, слід рухатися вперед, самовдосконалюватися, вивчати іноземні мови, знаходити час для духовному розвитку. А ще

розповів про свої улюблені книги – ними виявилися медична література видавництва Karlan та «Почати з головного» Джея Попазана.

– Найбільше мене вразило те, як Ростислав Любомирович може поєднати в собі риси доброго чоловіка, люблячого батька та хорошого лікаря, – ділиться враженнями Галина Круглицька. – Слова цієї людини мотивують мене тепер йти тільки вперед та ще більше працювати для досягнення власної мрії. Протягом зустрічі тривала пряма трансляція в мережі Instagram, яка зібрала чимало глядачів.

В кінці події кожен отримав нагоду сфотографуватися з Ростиславом Любомировичем.

ПЕТРО ФОМІН

«Я б ніколи не відмовився від професії хірурга»

Не менш пізнавальною для студентів була зустріч з професором, академіком Національної академії наук, хірургом, заслуженим діячем науки і техніки України Фоміним Петром Дмитровичем, яка відбулася 3 березня.

Впродовж свого життя ця людина щодня віддає своє серце медицині, рятуючи інших, впевнено йде до мети, не опускає рук в найекстремальніших моментах та своїм прикладом слугує натхненням для кожного.

Студенти від 1 по 6 курс уважно слухали всі настанови Петра Дмитровича.

Насамперед він говорив, що в його житті нічого легко не вдавалося – майбутній хірург, аби досягти успіху, запекло «гриз граніт науки», працював не покладаючи рук. Крім того, Петро Дмитрович

черпав сили у спорті – за три роки навчання здобув чимало перемог у плаванні.

Найбільше запам'яталися усім історії про операції, під час яких Петро Дмитрович ніколи не зрадив свого покликання – рятувати людське життя.

Ось так насичено та пізнавально відбувалися зустрічі з людьми, вмілі руки яких допомогли не одному, а світлий розум зумів підійняти українську медицину на новий рівень. А ми ж бажаємо нашим студентам й надалі черпати нові знання про свою омріяну спеціальність, надихаючись дійсно гідними прикладами

Великий син великого народу

Шевченківські дні в ТДМУ

**ЗА МАТЕРІАЛАМИ ПРЕС-СЛУЖБИ УНІВЕРСИТЕТУ
ПЕРЕПЬОЛКІНА АНДРІАНА**

У Тернопільському державному медичному університеті імені І. Я. Горбачевського доброю традицією стало щорічне проведення заходів з нагоди дня народження генія українського народу – Тараса Шевченка. Цього року таке дійство викладачі та студенти університету провели 9 березня.

Організаторами заходу стали студенти Мар'яна Яремишин, Назар Заник, Тетяна Іваніцька за підтримки Центру виховної роботи та культурного розвитку нашого університету.

Протягом вечора у фойє діяла виставка копій художніх робіт Тараса Шевченка, а працівники бібліотеки ТДМУ підготували експозицію книг з літературними творами Кобзаря.

Розпочалося літературно-музичне дійство з виступу хору Тернопільського медичного університету. Зазначимо, що наш хоровий колектив впродовж двох років своєї діяльності став візитівкою вишу і його гордістю. Зворушливі та натхненні вірші великого Кобзаря декламували студенти (Станіслав Духній, Марічка Чумадевська, Зоряна Вівчар, Денис

Лящук та Мар'яна Варварук). Із чарівним музичним дарунком виступили доцент Юрій Футуйма, а також студентка Ірина Кухар.

Яскравим доповненням вечора стала постановка уривку з вистави «Великий льох» Тараса Шевченка, який зіграли учасники театральної студії «Арт-Драма».

З плином часу українці все більше переконуються в тому, що поезії цього видатного митця є справжніми одкровеннями, які він висловлював не тільки на адресу минулого і сучасного покоління, а й на адресу сьогоднішніх українців. З часів життя та творчості поета не одне покоління наших співвітчизників звиряло своє життя за його поезіями.

Тарас Григорович Шевченко – це вічний вогонь, який ніколи не згасне в серцях українців. А творчість великого Кобзаря – це недоторкана святиня, якою гордяться і дорожать усі наші співвітчизники. Ми, нащадки видатного поета, будемо завжди зігрівати у своїх душах той вогник безмежної любові до рідної Вітчизни, який своїми безсмертними творами запалив найвидатніший український поет Т. Г. Шевченко. «Здається, кращого немає нічого в Бога, як Дніпро, та наша славная Вкраїна». Але, пишучи із замилюванням про красу рідної природи, поет ніколи не забував про страждання пригноблених людей, що жили на тій землі. Усі його думи і помисли про визволення рідного народу від віковичного ярма, про оновлення землі, де
врага не буде, супостата,
А буде син, і буде мати
І будуть люди на землі!

Шаховий турнір

ОЛЕСЯ ТИС

*У шахах можна лише тоді стати великим майстром,
Коли усвідомлюєш власні помилки і слабкості.
Точно як в житті.*

Олександр Альохін, шахіст

Шахи – настільна гра, яка виникла в Індії близько 1400 років тому, а вже до кінця XVI століття захопила весь світ. Серед любителів шахів були такі великі люди як Спіноза, кардинал Ришельє, Пушкін, Толстой, Тамерлан. Майбутні лицарі в Середньовічній Європі вивчали гру в шахи як одну з семи мистецтв «Сім'ї лицарських чеснот». Про цю гру багато говорять, проводять дослідження про її вплив, радять хворим на хворобу Альцгеймера та звичайним людям для покращення пам'яті та розвивання логіки. «Шахи виховують схильність до самостійного мислення» – вважав пруський король Фрідріх Великий.

У нас в університеті теж є шахісти. Так, 24 листопада 2016 року в спорткомплексі Тернопільського державного медичного університету імені І. Я. Горбачевського відбувся шаховий турнір, приурочений до 60-річчя університету. Змагання були організовані студентським парламентом університету з допомогою Новакової Л. В., асистента кафедри фізичної реабілітації, здоров'я людини та фізичного виховання. У залі зібралося чимало сміливців з медичного, стоматологічного, фармацевтичного факультетів, щоб поборотися за звання кращого шахіста ТДМУ. Суддею в цьому непростому змаганні став доцент кафедри медичної фізики Дідух В. Д. Саме з його привітання розпочалися запеклі змагання. Усі учасники виважено продумували кожен свій хід, намагалися передбачити плани суперника та зруйнувати їх.

Проте не кожному посміхнулася фортуна – лише найкращим. 1 місце виборов Мамотюк Євген, 2 місце посів Ковенько Юрій, 3 місце – Кухарчук Вадим.

Кубок ректора з баскетболу

**ЗА МАТЕРІАЛАМИ ПРЕС-СЛУЖБИ ТДМУ
ТЕТЯНА ІВАНІЦЬКА**

За ініціативи Студентського парламенту, 14–16 березня у стінах спорткомплексу ТДМУ відбувся баскетбольний турнір «Кубок ректора», присвячений 60-річчю університету. Впродовж трьох днів зал був наповнений захопленими криками уболівальників, метушливими організаторами та запальними поглядами гравців.

Загалом позмагатися за головні призи зголошилося 15 команд. Були представлені усі факультети університету, зокрема медичний факультет делегував шість команд, стоматологічний – п'ять команд, фармацевтичний – одну команду, спеціальність «Здоров'я людини» – одну команду, факультет іноземних студентів – дві команди.

Кожен, хто зміг відвідати дійство, без сумніву може сказати, що боротьба тривала до останнього забитого м'яча. Звичайно, перемога дісталася найсильнішим – перше місце заслужено виборола команда медичного факультету шостого курсу. Кращим гравцем став Антон Дрібніцов.

«Я полюбив баскетбол ще будучи школярем. Поступивши в університет не покинув улюбленої справи, – розповідає Антон. – Таким складом команди, яка представила шостий курс на змаганнях, ми зібралися вперше. І хоча часу на тренування було обмаль, а кожна команда проявила себе дуже достойно, я вважаю, що ми зіграли на найвищому рівні. Дякую хлопцям за перемогу. Люблю свою команду!»

Переможців турніру привітав від імені ректора ТДМУ, професора Михайла Корди проректор з науково-педагогічної роботи, професор Аркадій Шульгай. Він вручив кубки та грамоти командам-переможцям, а також подяку від імені адміністрації ТДМУ та оргкомітету чемпіонату представникам молодіжного крила Всеукраїнської ради реанімації та екстреної медичної допомоги за забезпечення по-

стійного контролю за здоров'ям учасників та надання домедичної допомоги.

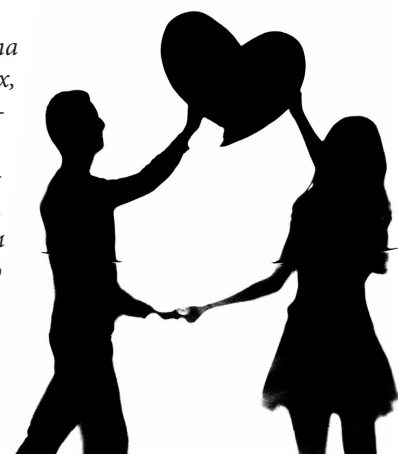

Найфеєричніша подія року!

ЯРИНА ТИЛЬЧАК

Двадцять восьмого березня у стінах Тернопільського драматичного театру відбулася одна з найбільш очікуваних подій весни – конкурс «СтудМіс ТДМУ 2017», що вкотре вразив глядачів своєю масштабністю та розкішністю. Впродовж трьох місяців уся університетська родина, затамувавши подих, переймалася – хто ж стане цьогорічною володаркою титулу найкрасивішої та найчарівнішої, а також зуміє приголомшити всіх своєю харизмою, вродою та ніжністю. Позаду залишилися кастинги, численні години підготовки, неймовірні фотосесії. Організатори (Роман Балич, Михайло Думнич, Анастасія Гудима, Петро Ваховський, Галина Пінязь, Вероніка Миш, Віктор Гунька та Надія Собчук) доклали максимум зусиль для того, щоб кожен зумів поринути в атмосферу заходу й зробити дійсно незабутнє та феєричне шоу.

І ось настав доленосний момент – опустилася завеса, і на сцені з'явилися ведучі (студент ТДМУ Роман Балич, що буквально «спустився з неба», вразивши публіку, та знаний гуморист Гриць Драпак), які протягом усього вечора підтримували позитивний настрій у залі. Цього року тематика шоу була тісно пов'язана з мотивами фільмів про Джеймса Бонда, тож ведучі оголосили про старт важливої місії – «СтудМіс ТДМУ 2017».

На наступні чотири години всі поринули в неймовірний світ краси. Початком шоу було представлення учасниць. Не менш цікавою частиною став показ талантів дівчат, під час якого кожна змогла продемонструвати свої вміння. Дівчата довели, що, навчаючись медицини, вони знаходять час також і для саморозвитку та є багатогранними особистостями.

- Найбільше мені сподобалося готувати спільні виступи з дівчатами,- розповідає нам Ольга Ткачук. – А перед своїм танцем я дуже переживала, проте мені вдалося перебороти свої хвилювання – постановка вийшла надзвичайно чуттєва та ніжна. Все вдалося завдяки підтримці й порадам моїх близьких, що стали для мене дуже важливими. Моя мама ніколи не любила схожі заходи й спочатку була проти, але, побачивши вогонь у моїх очах, вона повірила в мене. У залі за мене вболівали друзі й родичі, що додавало ще більше наснаги.

Шоу продовжило дефіле в купальниках – ви-

хід дівчат був особливо витончений та загадковий. Завершенням конкурсу стала поява учасниць у вечірніх сукнях. Наші студентки продемонстрували еталон вишуканості, грації та елегантності.

До складу журі цього року увійшли головний організатор «СтудМіс ТДМУ 2014, 2015, 2016» Богдан Куліковський, директор модельної агенції «Katrin models» Альона Бондар, власниця клубу краси «Beauty club» Галина Теслюк, заступник директора інтернет-магазину подарункових сертифікатів фабрика емоцій «OGOGO» Тетяна Вальчук, помічник проректора з науково-педагогічної роботи і соціальних питань Тернопільського медичного університету Ольга Яремчук, голова профкому Тернопільського медичного університету Петро Лихацький, шоумен, ведучий, артдиректор нічного клубу «Алюр» Олесь Зінків, співвласник фотостудії «F2» Тарас Йордан, переможниця «СтудМіс ТДМУ 2016» Іванна Лукасевич, голова Студентського парламенту ТДМУ Ігор Стецюк, менеджер магазину шкіри та хутра Феррізо Ерен Оздемір, власники глянцевого журналу «Just One» Володимир та Діана Гурики.

Кожна з учасниць отримала номінацію від журі: «СтудМіс глядацьких симпатій» стала Наталія Мосійчук, «СтудМіс Ogogo» – Яна Кіраль, «СтудМіс Ferrizo» – Світлана Антонюк, «СтудМіс Інтернет симпатій» – Катерина Корсун, «СтудМіс City Life» – Юлія Мінчук, «СтудМіс Модель» – Ірина Рожко, «СтудМіс Фото» – Наталія Федорчук, «СтудМіс Just One» – Оля Ткачук, «СтудМіс Allure» – Ірина Орхідея, «СтудМіс

Чарівність» – Христина Бойчук, «СтудМіс Грація» – Тетяна Данильців, «СтудМіс Елегантність» – Юліана Заверуха.

Проте найцікавіше залишалося попереду – публіка прагнула почути ім'я переможниці. Нею стала студентка 1 курсу стоматологічного факультету Наталія Мосійчук.

- Як казав мені мій тато: «Усе можливо, тільки потрібно вірити в це з усіх сил». Колись я не вірила цим словам, особливо коли це стосується конкурсу краси. Але здобувши перемогу, я зрозуміла – якщо до неї докласти ще великих зусиль, то можна досягнути бажаного, – поділилася думками дівчина. – Найважчим, що було на конкурсі – це, перш за все, наважитися прийти на кастинг, адже не раз були думки на кшталт «що я там забула», «з цього нічого не вийде», «я не зможу». І опісля, коли ти не знаєш результатів і навіть ні на що не сподіваєшся, ввечері того ж дня мені зателефонували: «Наталю, ви пройшли». Ці слова назавжди змінили моє ставлення, надали мені впевненості, і в мене з'явилась певна мета – довести собі, що я здатна на щось більше. Важко було поєднувати все відразу: навчання, спільні репетиції, підготовку до конкурсу талантів, особливо зважаючи на те, що я не проживаю в Тернополі. Але організатори конкурсу старались підтримувати нас усіх і докладали максимум зусиль, щоб кожній дівчині було комфортно. Я досі не можу повірити в те, що я здобула цей титул, але отримавши корону, переко-

налася, що мої старання не були даремними, і їх гідно оцінили.

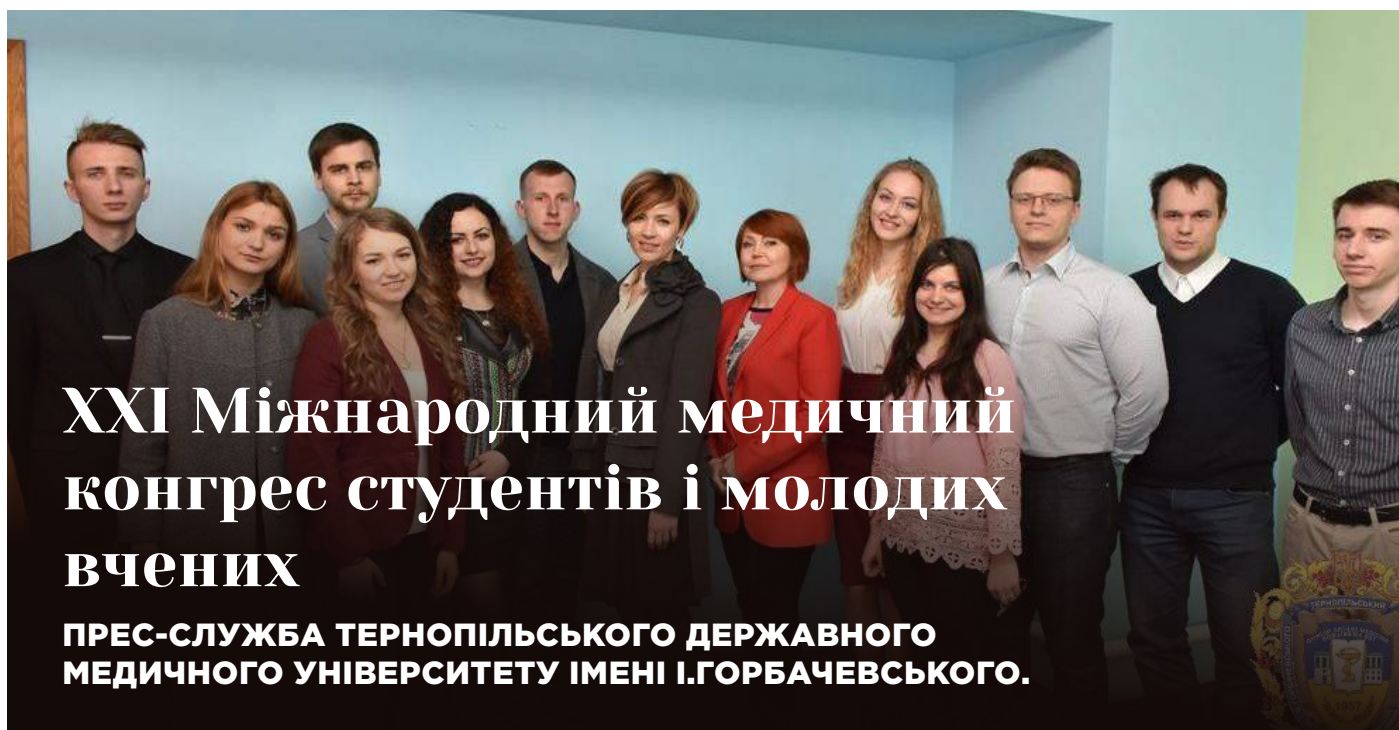
Першою віце-міс стала Яна Кіраль, а титул другої віце-міс завоювала Наталія Федорчук. Обидві дівчини – студентки 2 курсу медичного факультету. Всіх учасниць щиро привітав проректор з науково-педагогічної роботи, професор Аркадій Шульгай, та вручив заслужені призи.

Про те, що найбільше запам'яталося в такому масштабному та неповторному шоу, нам розповів головний організатор – Михайло Думнич:

- Цього року нам довелося вирізати в підвалі сцену під пілон, підіймати ведучого в небо (і навіть я також спробував), – сміється хлопець. – Також ми зробили дуже багато цукерок, щоб потішити наших глядачів, а ще лазили на шестиповерховий будинок, щоб відзняти промо-ролик. Наші дівчата власноруч пришивали до білизни по квіточці. У моїй пам'яті назавжди закарбується саме години під час проведення конкурсу – ця невгамовна біганина за кулісами, ці крики через весь коридор – яка ж це все-таки неймовірна кількість емоцій!!!

Ось так грандіозно відгриміло шоу «СтудМіс ТДМУ 2017», яке вже сьогодні стало неповторною частинкою історії нашої Alma Mater. Немає сумніву: воно точно залишиться прекрасним спогадом в серцях організаторів, учасниць та всіх глядачів.

XXI Міжнародний медичний конгрес студентів і молодих вчених

ПРЕС-СЛУЖБА ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І.ГОРБАЧЕВСЬКОГО.

На базі навчально-оздоровчого комплексу «Червона калина» Тернопільського державного медичного університету імені І.Горбачевського 24-26 квітня 2017 року відбувся XXI Міжнародний медичний конгрес студентів і молодих вчених «Сучасні погляди на актуальні питання теоретичної, експериментальної та практичної медицини», присвячений 60-річчю ТДМУ.

Голова Наукового студентського товариства ТДМУ Катерина Галей повідомила, що цього року для публікації було подано 775 робіт, з яких 741 належить українським авторам, 34 – дослідникам з-за кордону.

Безпосередню участь у конгресі взяли 185 зі всієї України. Тернопільський державний медичний університет ім. І.Горбачевського представило 307 учасників.

Під час урочистого відкриття заходу його учасників привітав ректор Тернопільського державного медичного університету імені І.Горбачевського, професор Михайло Корда.

«Науковий форум студентів і молодих вчених став доброю традицією у нашому університеті. Упродовж багатьох років наприкінці квітня в «Червоній калині» збирається велика кількість молоді з усієї України, яка займається науковими дослідженнями і прагне реалізувати себе в медичній науці. Приємно, що з кожним роком кількість поданих робіт зростає», – зазначив Михайло Михайлович.

Михайло Корда ознайомив з досягненнями Тернопільського державного медичного універси-

тету імені І.Горбачевського, наголосив на тому, що велику увагу у виші приділяють науковій роботі і для цього створені всі належні умови. Ректор ТДМУ також побажав продуктивної роботи, здобути нових друзів і всіляких успіхів.

Проректор з наукової роботи, професор Іван Кліщ наголосив на тому, що захід відбувається напередодні важливої дати у житті ТДМУ – його 60-річчя. Іван Миколайович побажав учасникам конференції бути вірними обраному науковому шляху. Він також висловив подяку організаторам конгресу, зокрема голові Наукового студентського товариства Тернопільського медуніверситету Катерині Галей і Світлані Кучер, яка тривалий час була головою Наукового студентського товариства і сьогодні очолює Раду молодих вчених нашого університету. Іван Кліщ запевнив у тому, що ТДМУ надалі радо прийматиме учасників конгресу у майбутньому і створюватиме для цього всі умови.

Молодих науковців також привітала доцент кафедри офтальмології Вроцлавського медичного університету Малгожата Мулак. Гостя з партнерського польського вишу прибула на конгрес для того, аби прочитати його учасникам лекцію «Нові підходи у діагностиці та лікуванні глаукоми».

Голова Студентського парламенту Ігор Стецюк зазначив, що приємним є те, що на конгрес прибули студенти з усіх університетів України, що свідчить про популярність цього наукового симпозіуму. Він також наголосив на зростанні рівня наукових робіт, які подаються для участі. За його словами, конгрес – це відмінне місце для проведення наукових дискусій зі своїми колегами та викладачами, можливість теоретично і практично примножити свої знання, познайомитися зі студентами з інших вищих навчальних закладів. Ігор Стецюк побажав успіху, розвитку власного наукового потенціалу і щастя.

Студент Української стоматологічної медичної академії (Полтава) Максим Скрипник висловив найкращі побажання і слова подяки організаторам конгресу.

Представниця Івано-Франківського національного медичного університету Степанія Верунків зазначила, що не вперше бере участь у науковому святі. «Мені приємно бачити уже старих друзів і познайомитися з новими. Від імені студентської родини та адміністрації нашого університету передаю найщиріші вітання вашому вишу. Бажаю вам, щоб ця дружба тривала упродовж багатьох років. Дякую за теплий прийом і добре ставлення», – додала студентка з Івано-Франківська.

У рамках XXI Міжнародного медичного конгресу студентів і молодих вчених відбулися не тільки цікаві наукові дискусії, а й низка зустрічей і заходів. Наприклад, двічі лауреат конкурсу стипендіальної програми «Завтра.UA» фонду Віктора Пінчука Анна Шийчук провела тренінг для всіх бажаючих. Представники волонтерського загону Товариства «Червоний хрест», який складається зі студентів ТДМУ, навчали азам першої допомоги.

Під час секційних засідань було заслухано 241 усний виступ та 19 стендових доповідей. Загалом під час роботи конгресу діяла 21 секція («Кардіологія, ревматологія, нефрологія» «Гастроентерологія, ендокринологія», «Педіатрія» «Морфологія в нормі та експерименті», «Гематологія, онкологія, радіаційна медицина», «Пульмонологія, фтизіатрія», «Патологічна морфологія, судова медицина», «Хірургія, малоінвазивна хірургія, дитяча хірургія», «Акушерство, гінекологія», «Експериментальна медицина», «Інфекційні хвороби, дерматовенерологія», «Оториноларингологія, офтальмологія, імунологія, алергологія, клінічне медсестринство», «Ортопедія, травматологія», «Медицина надзвичайних ситуацій, реаніматологія, анестезіологія», «Фармакологія, фармація», «Стоматологія», «Профілактична медицина, соціальна медицина, медична інформатика, ООЗ», «Неврологія, нейрохірургія», «Психіатрія», «Біологія, мікробіологія», «Випадки з практики»).

Визначено 60 переможців з відзнакою диплому I ступеня та 97 Диплому II ступеня за двома номінаціями «Молоді вчені» та «Студенти».

Проректор з наукової роботи, професор Іван Кліщ вручив переможцям дипломи та цінні подарунки.

Для учасників конгресу організували культурно-розважальну і концертну програми, вечір відпочинку, інтелектуальні ігри. Під час конгресу демонструвалася виставка продукції видавництва «Укрмедкнига».

Учасники форуму відзначили високий рівень організації заходу та висловлювали позитивні враження від свого перебування в НОК «Червона калина».

EMSA, founded in 1990 is an international volunteer-based, non-profit organization, representing more than 150, 000 medical students across Europe; the official students' member of the European Medical Organizations, recognized by the European Commission and the United Nations.

The work of EMSA is supported by 6 Pillars of; Medical Education, Public Health, European Health Policy, Medical Science, Ethics & Human Rights, and European Integration and Culture. There are also Joint European Projects, Small Working Groups, EMSA International Events, Twinning Projects etc.

The Blue Spirit is about promoting a 'united and solidary Europe where medical students actively promote health'

EMSA - TERNOPIL

The Faculty (FMO) in Ternopil was founded in October 2015 by students of I. Ya. Gorbachevsky Ternopil State Medical University. The aim was to help students develop personally and professionally by bringing them to the EMSA platform. We were looking for medical students who wanted MORE, students with Global Minds and European Hearts... the rest is history. Since then, the Faculty has continued to grow, with over 100 active members over 2 years. EMSA-Ternopil was voted the 'Most Active FMO' in Ukraine for 2016 at the EMSA Ukraine National Assembly in Kharkiv.

THE STRUCTURE

The Faculty is run by an Executive Board led by a Local Chapter President and 6 Vice-Presidents. The VPs are also Team Leaders of each of 6 Teams respectively. All members are part of at least 1 Team that mirror the main EMSA Pillars and all work together to achieve the aims of EMSA in Ternopil.

The Faculty also has a Patrons/Staff Adviser from our University, Assoc. Professor Elena Pokryshko and she has contributed greatly to our success.

THE WORK

The tools to achieve our goals have been:

- Projects;** Most notably Teddy Bear Hospital, Hygiene Campaign - 'Be Clean, Be Healthy', Breast Cancer Awareness, Men's Health November, and countless Public Health Advocacies
- Trainings;** Including practical skills high-yield sessions and soft skills training
- Workshops**
- National and International Meetings

It has been a fairytale success story and we owe everything to the constant support of our University authorities, all our members and partners.

Європейська медична студентська асоціація у Тернополі об'єднує людей, близьких духом

Глобальні думки, європейські віяння!

ЯНІНА ЧАЙКІВСЬКА

Європейська медична студентська асоціація заснована в Брюсселі у 1990 році як міжнародна неурядова організація, в основу якої закладено волонтерський принцип роботи. Вона об'єднує понад 150 000 студентів-медиків зі всієї Європи. ЄМСА є офіційним членом Європейських медичних організацій, визнана Європейською Комісією та Організацією Об'єднаних Націй.

Свою діяльність Європейська медична студентська асоціація здійснює у шістьох напрямках, зокрема медична освіта, громадське здоров'я (охорона здоров'я), європейський підхід до збереження здоров'я, медична наука, етика та права людини, європейська інтеграція і культура. Окрім того, члени організації реалізують низку європейських проектів, беруть участь у малих робочих групах, міжнародних подіях ЄМСА тощо.

Європейська асоціація студентів-медиків – це об'єднана і солідарна Європа, в якій студенти-медики активно пропагують здоровий спосіб життя і збереження здоров'я.

ЄМСА В ТЕРНОПОЛІ

Філія Європейської медичної студентської асоціації в Тернополі була створена в жовтні 2015 року студентами Тернопільського державного медичного університету імені І. Я. Горбачевського. Головна мета діяльності представництва в нашому місті – допомагати студентам розвиватися особисто і професійно. У цьому випадку ЄМСА виступає платформою, яка надає такі можливості. Відповідно, засновники осередку шукають і залучають тих студентів, які вміють глобально мислити, мають європейське бачення, успішні в навчанні і мотивовані до саморозвитку.

Європейська асоціація студентів-медиків, за словами першого президента організації і її засновника в нашому місті Дональда Оріаіфо, – це команда односторонців, яка працює над втіленням спільних цілей та ідей, організовує низку заходів, проводить дослідження. «Починали цю справу у Тернополі п'ятеро студентів. Одна студентка з цієї команди вже закінчила університет. Для того, щоб створити представництво в Тернополі, спершу зв'язалися з представниками головного офісу організації у Бельгії. Задля того, аби стати членами асоціації, потрібно було розробити план роботи на рік вперед. Після сплати вступного внеску і захисту плану роботи наша команда була прийнята в європейську асоціацію», – розповів Дональд Оріаіфо.

До речі, Дональд розпочинав свою роботу в ЄМСА як регіональний координатор. Згодом став керівником відділення, а зараз є секретарем організації

в Україні.

До складу команди засновників також увійшли віце-президент зі зв'язків з громадськістю – Мелісса Муранда, віце-президент з адміністративної частини – Фатіма Шауш, віце-президент з фінансів – Дональд Оріаіфо, HR-віце-президент – Джессіка Оларенваджу, віце-президент з управління проектами – Сура Хілмі Ріфат.

З першого дня заснування чисельність осередку Європейської медичної студентської асоціації в Тернополі постійно зростає. Упродовж двох років кількість членів налічує понад 100 осіб. Приємно відзначити те, що Тернопільська філія у 2016 році, під час загальноукраїнської асамблеї ЄМСА у Харкові, була визнана кращою і найактивнішою в Україні.

СТРУКТУРА І ЦЬОГОРІЧНИЙ СКЛАД КОМАНДИ

Головним керуючим органом є Правління, яке складається з президента регіонального осередку та шести віце-президентів. Кожен з віце-президентів є частиною команди лідерів, де кожен відповідає за реалізацію того чи іншого напрямку роботи в ЄМСА. Разом вони роблять спільну справу задля досягнення програмних цілей і завдань.

Сьогодні Європейську медичну студентську асоціацію в Тернополі очолює Парт Саб'я Сачі, а до керівного складу входять віце-президент з адміністративної роботи Тайво Саландін, віце-президент з проектного менеджменту Аршджот Кор Брар, ві-

це-президент зі зв'язків з громадськістю Зюанна Бетков'як, HR-віце-президент – Елізабет Ігхородже, віце-президент з напрямку тренінгів та наукових – Амос Діодеміс Ігхородже, фінансовим директором є Даніель Ікечукву Окечукву.

Філія має свого наставника. У Тернополі помічником і порадником є доцент Олена Покришко, яка багато зусиль доклала для того, щоб тернопільський осередок став успішним.

ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІЗАЦІЇ

За час своєї роботи представництво ЄМСА в Тернополі встигло реалізувати низку важливих проєктів, організувати чимало заходів, зокрема «Teddy Bear Hospital», компанію з пропаганди гігієни «Бути чистим – бути здоровим», акцію з боротьби з раковими захворюваннями молочної залози, пропаганду збереження здоров'я чоловіків, цикл заходів з боротьби та профілактики ВІЛ/СНІД, показ фільмів на медичну тематику «Movies & Medicine».

Рік тому з нагоди Всесвітнього дня боротьби з ВІЛ/СНІД ЄМСА реалізувала проєкт, покликаний привернути увагу суспільства до цієї актуальної теми. До участі у ньому члени організації залучили інші громадські об'єднання студентів – Medicare and Social Welfare Initiative та Студентське наукове товариство ТДМУ. Ініціативу молоді підтримав деканат факультету іноземних студентів та Український центр з контролю соціально небезпечних захворювань.

Упродовж 3 днів було проведено вуличні акції. Студенти займалися просвітницькою роботою в гуртожитках, торгових центрах, на ринку та центральних вулицях. Окрім того, у Всесвітній день боротьби з ВІЛ/СНІД була проведена конференція. Під час цього симпозіуму був представлений короткометражний фільм «Інша сторона» від членів ЄМСА.

Наступним вагомим і цікавим проєктом був «Teddy Bear». Представники Тернопільського осередку Європейської медичної студентської асоціації разом з викладачами – доцентами кафедри педіатрії № 2 Наталією Галіяш та Світлою Никитюк – побували в Тернопільському обласному спеціалізованому комунальному дитячому будинку «Малютко». Головна мета проєкту – сформувати прихильне ставлення у дітей, позбавлених батьківського піклування, до лікарів. Іноземні студенти робили це за допомогою ігор та навчання сиріт мінімальним медичним маніпуляціям, зокрема аускультатії серця та легень.

Цього року представники Тернопільського осередку ЄМСА організували «Movie fest». На перегляд фільму, присвяченого медичній тематиці, могли прийти всі бажаючі. Як розповів голова філії в нашому місті Парт Саб'я Сачі, головна мета заходу полягає у тому, щоб більше зацікавити студентів медициною, спонукати їх задумуватися над важливістю цієї професії, мотивувати до професійного розвитку, постійної роботи над собою.

Окрім того, за цей час було проведено чимало тренінгів практичного характеру, а також тематичних воркшопів. Члени організації більш детально опанували під час цих заходів методи фізичного, неврологічного, гастроентерологічного обстеження пацієнтів, навички накладання хірургічних швів, навички серцево-легеневої реанімації (тренінг провели представники молодіжного крила Всеукраїнської ради реанімації та екстреної медичної допомоги). Як бачимо, члени ЄМСА ще й налагоджують тісний контакт і співпрацю з іншими неурядовими молодіжними організаціями, залучають їх до своїх проєктів і акцій.

Члени Тернопільського осередку неодноразово брали участь у всеукраїнських та міжнародних зустрічах, конференціях і заходах.

Наприклад, студенти Дональд та Рональд Оріаіфо минулого року представляли ТДМУ під час весняної асамблеї Європейської медичної студентської асоціації, яка відбулася на базі Тбіліського державного медичного університету і головною темою якої було «Люди в русі».

Щодо найближчих планів, то цього року члени ЄМСА реалізовуватимуть проєкти щодо профілактичної медицини, з боротьби з курінням. Також у квітні відбудеться Національна асамблея ЄМСА у Львові, де участь візьмуть представники всіх філій асоціації, які діють в Україні.

Також цього рокуще є низка тематичних заходів, зокрема одне з яких присвячене Міжнародному дню жіночої солідарності. Під час цього засідання відбулося обговорення важливих питань щодо жіночих рухів за права жінок.

«Участь у цій організації кардинально змінила моє життя і мій світогляд. Я почав займатися науковими дослідженнями. Зокрема минулого року завершив роботу на тему «Ідіопатичний фіброз легень». Сьогодні ми детальніше вивчаємо рідкісні захворювання в різних спеціальностях. Завдяки роботі в асоціації сьогодні більше знаю про профілактичну медицину, про громадське здоров'я і систему охорони здоров'я. Тепер я краще розумію, як допомагати людям, коли повернуся додому і буду працювати лікарем. Також глибше вивчив етичні норми та основи прав людини в Європі і світі зокрема. Окрім того, навчився організовувати заходи, мотивувати людей, реалізовувати проєкти. Я вважаю, що це дуже допоможе мені в майбутньому у побудові моєї кар'єри», – поділився своїм досвідом теперішній президент ЄМСА у Тернополі Парт Саб'я Сачі.

Ця дивовижна історія успіху стала можливою завдяки підтримці адміністрації університету, членів і партнерів організації.

Доктор Хаус

МАРІЧКА ЧУМАДЕВСЬКА

ЖАНР: драма, детектив, комедія, медицина

ІДЕЯ: Девід Шор

КІЛЬКІСТЬ СЕЗОНІВ: 8

КІЛЬКІСТЬ СЕРІЙ: 177

Шерлок Холмс – улюбленець багатьох поколінь. Такого харизматичного детектива з досить захопливою історією життя неможливо оминати увагою. У всьому світі тисячі фанатів щоденно перечитують найцікавіші моменти з повістей Артура Конан Дойла, які неодноразово були екранізовані. Саме тому дуже популярним став медичний серіал «Доктор Хаус», що стартував у 2004 році на всіх екранах Америки, де прототипом головного героя, Грегорі Хауса, автор ідеї Шон Леонард обрав саме Шерлока Холмса. Така схожість анітрохи не розчарувала глядачів, а лише збільшила інтерес до кінострічки. В Україні серіал презентували набагато пізніше – у 2007 році, але вже з першого сезону він прикував увагу глядачів до телеекранів.

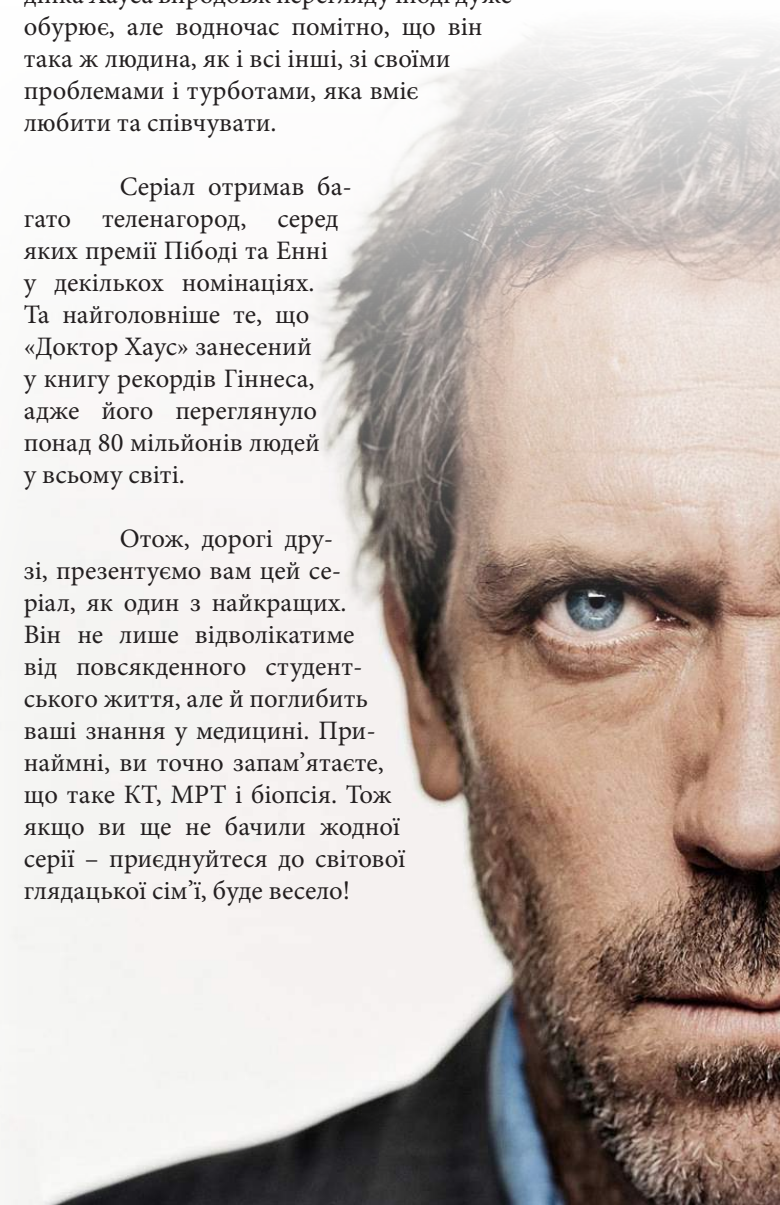
Сюжет серіалу нерідко перегукується з відомим детективом, що робить його надзвичайно інтригуючим. Головний герой – нестерпно цинічний, його важко назвати гуманістом, а також він переконаний, що всі люди обманюють. Та все ж цей чоловік – геній! Хаус з першого погляду може розказати про пацієнта багато цікавого, наприклад, що він бовдур (повірте, в нього знайдуться переконливі аргументи). Саме так, доктор Хаус не зважає на етичні норми, дратує колег, їздить на крутому мотоциклі і все ж залишається найкращим діагностом.

Кожна серія – це маленька, але дуже цікава історія, що включає в себе не лише різного роду ме-

дичні обстеження, а й гостро цікаві розслідування з втручанням в особисте життя пацієнта. Поведінка Хауса впродовж перегляду іноді дуже обурює, але водночас помітно, що він така ж людина, як і всі інші, зі своїми проблемами і турботами, яка вміє любити та співчувати.

Серіал отримав багато теленагород, серед яких премії Пібоді та Енні у декількох номінаціях. Та найголовніше те, що «Доктор Хаус» занесений у книгу рекордів Гіннеса, адже його переглянуло понад 80 мільйонів людей у всьому світі.

Отож, дорогі друзі, презентуємо вам цей серіал, як один з найкращих. Він не лише відволікатиме від повсякденного студентського життя, але й поглибить ваші знання у медицині. Принаймні, ви точно запам'ятаєте, що таке КТ, МРТ і біопсія. Тож якщо ви ще не бачили жодної серії – приєднуйтеся до світової глядацької сім'ї, буде весело!

Топ-10 українських та закордонних платформ для саморозвитку

ТАНЯ СІМОРА

Двадцять перше століття принесло з собою безліч можливостей для кожного з нас. Одним із найвидатніших досягнень світу, напевно, є всесвітня мережа Інтернет, яка дозволила кожному бажаючому втілити інтереси в реальність. Сьогодні я пропоную вам познайомитись із деякими сайтами про медицину, які щоденно висвітлюють цікаву для нас, майбутніх лікарів, інформацію. Сподіваюсь, ви знайдете для себе платформу, яка допоможе поглибити знання, чітко розкласти їх по поличках і сформує правильне клінічне мислення.

MEDICINE LIVE

Скільки часу ви витрачаєте на підготовку до практичних занять? Годину? П'ять? А хочете розвантажити свій графік і, разом з тим, запам'ятати якнайбільше? Тоді вам сюди! Медичні статті на будь-яку тематику? Цікаві та неординарні клінічні випадки? Схеми та таблиці для полегшення засвоєння вивченого матеріалу? Усе це, та навіть більше, можна знайти на даному сайті, адже він створений медиками саме для медиків. Я думаю, вас здивує те, з якою легкістю і простотою тут висвітлено найтемніші закутки лікарського мистецтва. А ще – безліч ілюстрацій, серед яких просто незліченна кількість рентгенівських та МРТ-знімків, котрі допоможуть опанувати найскладніші розділи медичної науки.

INGENIUS

Проста та легка у користуванні, з безліччю цікавих і корисних рубрик, платформа для усіх тих, хто поглиблено цікавиться медициною. З її допомогою можна вивчити і розібрати тести з програми «Крок-2», дізнатись про найсвіжіші досягнення науковців, а також поринути у сторінки історії. Розкажу вам ще дещо – керівники спільноти часто діляться унікальними книгами в електронному варіанті, по-

силаннями на тематичні та доволі унікальні медичні сайти. Впевнена, що зайшовши один раз на цю платформу, ви внесете її до списку своїх улюблених.

PUBMED

Одна із найбільших наукових баз, в якій скрупульозно зібрані всі види медичних та біологічних публікацій англійською мовою. Цей сайт надає безкоштовний доступ до статей, розміщених на Medline, а також посилання на журнал видавництва, у якому з'явився даний матеріал. Якщо ви шукаєте найсвіжіші новини або ж займаєтесь науковою роботою, то обов'язково відвідайте дану платформу. Вона стане надійним помічником і хорошим другом на довгі роки. Спеціально для наших читачів залишу тут назви й інших медичних баз для пошуку інформації, а саме: OmniMedicalSearch, MedNets та Hardin MD.

WEBPATHOLOGY

Бажаєте ідеально розібратись у патології та зрозуміти основні принципи гістологічної діагностики різноманітних захворювань? А може, вас цікавить диференційна діагностика на мікроскопічному рівні? Тоді мерщій сюди! Для вас один із найвідоміших онлайн-атласів з патоморфології, що містить діагностичні критерії, зображення макро- та мікропрепаратів, а також дані про імуногістохімічні маркери. Цікаво? Заходьте! Не пошкодуєте. Майбутнім спеціалістам цієї галузі перерахую й інші онлайн-атласи, які поглиблять ваші знання. Заходьте на наступні платформи: Pathology Images, The Internet Pathology Laboratory for Medical Education, The Virtual Autopsy та Atlas of Pathology. Думаю, вони вам стануть у пригоді.

HEALTHLINE

Один із найцікавіших та найпростіших у користуванні медичних сайтів створено саме для вас. Перевагою його є зручна пошукова система, а також повноцінне та вчасне оновлення усього матеріалу, необхідного для майбутнього спеціаліста. Думаю, вас зацікавить рубрика симптомів, яка слугує своєрідною пропедевтикою усіх галузей медицини та допомагає у диференційній діагностиці складних хвороб. А також відкрийте у собі юного пошуковця, зайшовши у розділ ліків. Це цікаво!

MEDACH

Думаю, варто у нашому списку згадати про цю платформу. Поясню чому. Її засновники щоденно публікують дописи, присвячені різноманітним розділам медицини, і групують їх по рубриках для легшого та простішого користування, займаються перекладами тих статей, котрі зробили фурор у нашій з вами галузі, та розміщують їх у найдоступнішому форматі. А якщо ви цікавитесь медичними виданнями, а саме підручниками, то шукайте їх на даному сайті, адже він просто вщерть заповнений відповідним матеріалом. Чесно скажу вам – це одна із найулюбленіших

платформ у моєму списку. Відвідайте її і зрозумієте, чому я так кажу.

MEDSCAPE

Сайт про здоров'я, що вміщує довідники ліків, симптомів, хвороб, а також словники медичних термінів. Окрім цього, тут є статті на відповідні медичні теми, які зручно відсортовані і згруповані у єдине ціле. А, можливо, ви хочете познайомитись із закордонними клініками? Тоді не гайте часу і мерщій ідіть сюди. Будете приємно задоволені. Також пропоную український аналог пошуковика під назвою «Medic.ua». Впевнена, вас зацікавить інформація, яка там розміщена.

TABLETKI.UA

Українською про сотні ліків. Пориньте у світ фармакології і дозвольте собі опанувати складну, на перший погляд, науку. Для вашого розвитку тут зібрані найповніші інструкції до кожного препарату з посиланням на аналоги та вартість. А ще за допомогою цього сайту можна дізнатись про наявність певного лікарського засобу у аптеках вашого міста, що, на мою думку, є дуже зручним для кожного ме-

дичного працівника. Також не можу не згадати той факт, що засновники сайту для ще більшої зручності користувачів створили мобільний додаток, який на сьогодні став одним із найпопулярніших у рубриці Медицина. Юні фармакологи, для вас також наступне: DrugBank.com, Cochrane Library, Rxlist.com та Interactive Clinical Pharmacology. Якщо ця галузь науки вам небайдужа – відвідайте ці платформи.

MEDSCAPE CARDIOLOGY

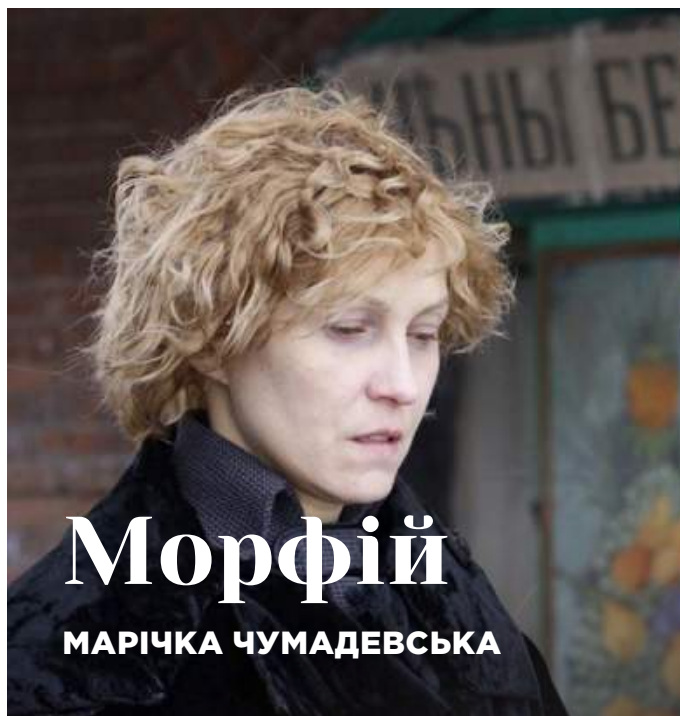
Якщо вас цікавить такий розділ науки як кардіологія, то тоді сміливо відвідайте цю платформу, адже це ціла енциклопедія, яка стосується саме цього профілю. Тут можна знайти відповіді на різноманітні клінічні запитання, дізнатись про новітні дослідження, які проводяться спеціалістами своєї справи, сучасні протоколи лікування хворих із серцево-судинною патологією. Також сайт містить інформацію про сучасні фармпрепарати, методи їх застосування, розрахунки доз та правила призначення.

Якщо ж ви вирішили поєднати своє життя із цією галуззю науки, то пропоную вам відвідати й інші платформи кардіологічного профілю, а саме: European Society of Cardiology, Crtonline, Kardiolog. Поглиблюйте знання разом з нами!

COCHRANE LIBRARY

Найповніша бібліотека медичних досліджень, що ґрунтується на доказовій медицині. Вона збирає найкращі доводи з досліджень, для того, щоб допомогти вам прийняти рішення стосовно лікування хворих, які були б обґрунтованими на практиці. Це допоможе уникнути проблем та помилок у майбутньому, адже кожен пацієнт – унікальний і тому питання діагностики та лікування має бути чітко сформованим у нашій з вами свідомості..

Морфій

МАРІЧКА ЧУМАДЕВСЬКА

ЖАНР: драма
РЕЖИСЕР: Олексій Балабанов
СЦЕНАРИСТ: Сергій Бодров - молодший

Багатьом відомо, що автор знаменитого роману «Майстер і Маргарита» – Михайло Булгаков – був лікарем. Свій досвід медичної діяльності письменник виклав у розповідях «Записки юного лікаря» та «Морфій». Посилаючись на ці твори, Сергій Бодров написав сценарій про юного лікаря повітового містечка, який має залежність від морфію. У 2008 році на екран виходить підготована спільними зусиллями режисерської та акторської груп стрічка російського виробництва під назвою «Морфій».

Молодий доктор Поляков після закінчення інституту прибуває на постійну практику в провінцію. Там він знайомиться з місцевим фельдшером – Анатолієм Лукичем Дем'яненком, який показує йому лікарню, будинок і представляє сестер милосердя – Палагею Іванівну та Ганну Миколаївну. А також розповідає про Леопольда Леопольдовича (попередника Полякова), що так багато зробив для місцевого люду, славився вправністю рук та глибокими знаннями. Від таких розповідей головному герою стало не по собі, адже він відчуває, що скоро доведеться зіткнутися з тим, про що читав лише в підручниках. Та всупереч усьому молодий лікар тримається впевнено і ніяк не видає свого страху.

Події фільму розгортаються у неспокійному 1917 році. На фоні державних заворушень спостерігаємо хвилювання в душі головного героя, адже не так просто зробити ампутацію ноги чи «поворот на ніжку» під час пологів, коли в голові зринають лише уривки лекцій і зовсім немає практики, а підручник знаходиться в іншій будівлі. Ще одне переживання – це все більша і більша залежність від морфію. Після

того, як Полякову погіршало від протидифтерійної сироватки, Ганна Миколаївна полегшує стан лікаря морфієм. Згодом він просить все нову і нову ін'єкцію. Головний герой затято впевнений, що освічена людина, яка знає про наслідки використання морфіну гідрохлориду, ніколи не стане морфіністом, та все ж відчуває фізичну залежність від препарату, і це призводить до непоправних наслідків.

Леонід Бичевін, як на мене, ідеально підійшов на роль Михайла Олексійовича Полякова. Йому вдалося бездоганно передати юну невпевненість та миттєву завзятість, що так часто чергуються у стрічці. Можна також простежити, як змінюється поведінка головного героя під час ін'єкцій морфієм та в той момент, коли організм потребує ще. Переконана, що з цією роллю актор впорався на відмінно.

Хотілося б відмітити професійну режисерську роботу. Світло, фонова музика, тьмяність кольорів та декорацій – усе досконало передало дух того часу і допомогло ще більше проникнутися подіями, що розгортаються у фільмі. А який же фільм без любовної лінії? Щоправда, тут вона навмисно розкрита не до кінця. Таким чином режисер хоче показати, що головне у фільмі не кохання, а внутрішня боротьба лікаря. Боротьба за чистий розум, сумлінну працю і вільну совість. Чи впорається з цим головний герой? Які наслідки очікують на нього? Стрічка «Морфій» не проста для сприйняття, потрібно вслухатися в кожне слово, помічати найдрібніші деталі. Раджу переглянути, адже переконана, кінцівка вас вразить, а сам фільм залишить по собі неймовірні емоції.

ТОП-5 МАЛЬОВНИЧИХ КУТОЧКІВ УКРАЇНИ,

ЯКІ НЕОБХІДНО ВІДВІДАТИ КОЖНОМУ

СПІВКООРДИНАТОР ПРОЕКТУ
«ТДМУ ПОДОРОЖУЄ»
АНАСТАСІЯ ПАРХОМЕНКО

Впродовж двох років у Тернопільському державному медичному університеті активно діє чудовий проект – «ТДМУ подорожує Україною». Студенти та викладачі, які втомилися від навчального процесу та давно мріяли абстрагуватися від буденності, вже багато разів поспіль збирали наплічники та вирушали подорожувати привабливими туристичними куточками нашої країни.

Сьогодні мандрівний проект, який здобув неабияку популярність у стінах університету, розповість читачам журналу про ТОП-5 мальовничих куточків України, які необхідно відвідати кожному.

ПІДГОРЕЦЬКИЙ ЗАМОК

Розпочинає наш шалений «ТОП-5» славнозвісний Підгорецький замок. Він розташований у Львівській області, у селі Підгірці, звідки і походить його назва. Ця споруда була збудована наприкінці 1630 років у стилі Відродження двома видатними архітекторами. Свого часу це був найрозкішніший палац на західноукраїнських землях.

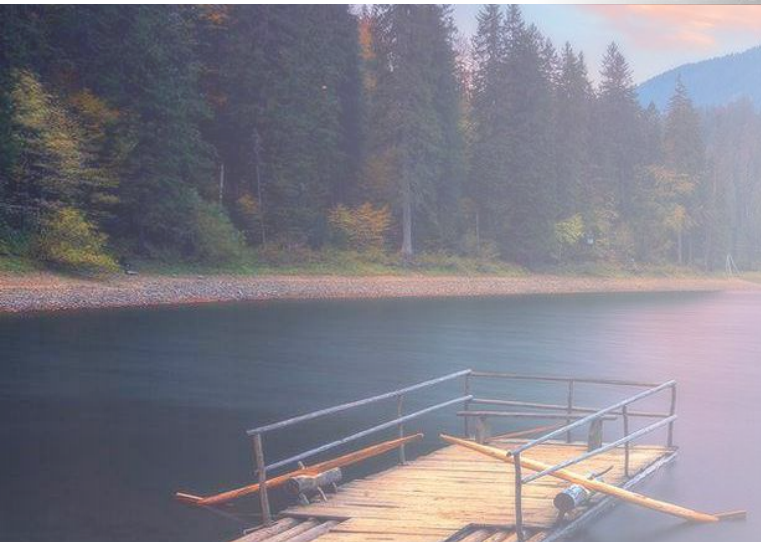
ЦІКАВО! На жаль, сьогодні потрапити всередину Підгорецького замку неможливо, адже зараз тривають активні роботи з реставрації споруди, але за кілька років відвідувачі зможуть в повній мірі оцінити його красу.

ОЗЕРО СИНЕВИР

Синевир відоме у всій Україні та за її межами і є однією із візитівок Карпат. Воно входить до складу національного парку «Синевир» і вважається одним з найкоштовніших його «експонатів».

ЦІКАВО! Незважаючи на погодні умови, рівень води в озері завжди однаковий. Це пояснюється тим, що на дні є своєрідний дренаж, що його регулює.

КАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПРИРОДНИЙ ПАРК

Він розташований у Північно-Східній частині Українських Карпат. Його площа – понад 50 тисяч гектарів і саме тут можна зустріти такі відомі мальовничі озера як Несамовите і Марічейка, а також одні з найбільших водоспадів України, як, наприклад, Прут в Яремчі.

ЦІКАВО! Це один з найстаріших і найбільших природних парків України, який став першим державним парком у країні.

ДЕНДРОПАРК СОФІЇВКА

Це перлина ландшафтного дизайну і унікальний приклад поєднання багатьох стилів, притаманний минулим часам. Велич парку вражає. Тут можна побачити статуї з грецької та римської міфологій, водоспади та безкрай квітники, яких в Україні певно і не знайти. Щодня, без вихідних, над збереженням краси Софіївки працюють понад 150 робітників. Не дивно, що цей дендропарк надзвичайно популярний серед туристів. Колись алеями парку блукали такі відомі історичні особи, як Шевченко, Пушкін, Котляревський, Сосюра, Рильський та інші.

ЦІКАВО! Одним із найромантичніших куточків в уманському парку «Софіївка» є так званий Острів Кохання, де щороку сотні пар дають обітницю у коханні, оскільки існує повір'я, що це на щастя.

РЕЗИДЕНЦІЯ МИТРОПОЛИТІВ БУКОВИНИ ТА ДАЛМАЦІЇ

І на завершення нашого «ТОП-5» ми пропонуємо вам до перегляду перлину Чернівців – резиденцію митрополитів Буковини та Далмації. Вона належить до культурної спадщини ЮНЕСКО. Особливістю споруди є відома усім Червона кімната, яка була взята за основу у проектуванні кількох зал для засідань високопосадовчих чиновників.

ЦІКАВО! Дендропарк площею близько 5 гектарів було сплановано у ландшафтному стилі одночасно з резиденцією і він є невід'ємною його частиною.

Новини медицини

ТАНЯ СІМОРА

НА ВАРТІ ВІДНОВЛЕННЯ

Хто з вас вважає грибок корисним? Так-так! Саме корисним, адже, як нещодавно було виявлено, невелика молекула фузикоқцин-А, котра синтезується мініатюрним паразитом, здатна стабілізувати взаємодію між білками родини 14-3-3 (котрі, як виявилось, здатні захищати нервові клітини) та іншими білками у рослин. Вчені, уважно вивчивши цю дивну властивість, вирішили перевірити роботу такого механізму на тваринному організмі і (о диво!), культивувачи механічно пошкоджені нейрони разом з фузикоқцином-А, виявили, що «клітини проростають». Також вчені висловили припущення, що участь у цьому процесі бере білок GCN1, який зв'язується з білками родини 14-3-3. Зараз проводяться подальші дослідження для того, щоб зрозуміти, чи можна використовувати цей білок у терапевтичних цілях для лікування аксонального пошкодження.

ПАНІ ПІДШЛУНКОВА

Кісти підшлункової залози завжди були для лікарів важкодіагностованим явищем у плані визначення їх злоякісності. Зовсім нещодавно було запропоновано вирішення цієї проблеми за допомогою методу EUS-FNA. Суть його полягає в аспірації кістозного вмісту з наступним виділенням та аналізом ДНК із лізованих та відшарованих клітин. Оскільки накопичення генетичних змін у певних послідовностях молекули ДНК відповідає за розвиток певних панкреатичних новоутворів, то, відповідно, для проведення обстеження вистачить лише молекул.

НОВА ЗОНА МОЗКУ – МІФ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ?

На прикладі сиру вдалося виявити зону мозку, яка відповідає за харчову відразу. В експерименті взяли участь п'ятнадцятеро людей, котрі обожають сир, та стільки ж тих, хто його терпіти не може. Голодним учасникам дослідження робили МРТ, а під час самої процедури давали понюхати один із шести сортів сиру чи нейтральну їжу. В іншій серії експерименту це доповнили фотографіями їжі і виявили, що реакція досліджуваних на запах їжі є практично однаковою. Якщо учасників експерименту стимулювали одночасно і запахом, і виглядом сиру, то в осіб, що відчували відразу до нього, активувались структури у базальних ядрах – чорна речовина та біла куля. У любителів сиру ці зони були менш активними. Водночас у «сироненависників» така субстанція, як вентральний палідум (теж складова базальних ядер), активувалась під час експерименту з нейтральними продуктами.

КОЛИ ЗДАВАЛОСЬ, ЩО ВЖЕ ВСЕ ДОСЛІДЖЕНО...

Наприкінці 2016 року вчені дійшли висновку, що мезентерій (брижа) – не просто скупчення складок очеревини, а цілісний орган. З його допомогою кишечник прикріплюється до стінок черевної порожнини. Оскільки цілісність та функціональність є критеріями органа, то науковці цілком справедливо запевняють, що брижа – це орган.

МОЗОК ТА ІМУННА СИСТЕМА – ІСТОРІЯ ПРО ТЕ, ЯК ЗАВОДИТЬСЯ ДРУЖБА

Усі ми знаємо, що лімфатична система функціонує в нашому організмі у складі багатьох органів. Але от мозок відмежований від усього настільки тісно, що навіть антитіла та імунні клітини не можуть у нього проникнути. Але що як це не так? У недалекому 2015 році було з'ясовано, що синуси твердої оболонки мозку виконують функцію лімфатичних судин та є домівкою для імунних клітин, а зв'язані вони з шийними лімфовузлами.

УНИКНУВШИ УСКЛАДНЕНЬ

Американці навчилися розморожувати органи без пошкоджень. Зробили вони це за допомогою нового методу – додавання в розчин-кріопротектор наночастинок оксиду заліза, покритого пористим двоокисом кремнію. Цей матеріал здатен швидко нагріватись під впливом електромагнітного опромінення, що дозволяє швидко та рівномірно прогріти донорський орган. Дослідники вважають, що у майбутньому це дозволить проводити кріоконсервацію мозку зі збереженням довготривалої пам'яті.

ЛІКИ МАЙБУТНЬОГО

Електронна медицина все більше й більше вплітається у наше життя. Ось новий доказ цього факту – вчені розробили прототип електричної таблетки, яка не перетравлюється через розміщені на її поверхні електроди цинку та міді. Цікаво, правда? Засіб має довжину 40 мм, а в діаметрі становить 12 мм. Також працює він без вмонтованого акумулятора. Замість цього таблетка потребує соляної кислоти, оскільки взаємодія з нею веде до вироблення енергії. Це все тому, що пристрій працює як гальванічний елемент при зануренні у кисле середовище.

ДИВО-ПРЕПАРАТ

Ацетилсаліцилова кислота, також відома як аспірин, славиться широким спектром фармакологічної дії. Окрім знеболюючих, жарознижуючих, протизапальних та тромболітичних властивостей, нещодавно встановили ще декілька її ефектів. Останні дослідження показали, що щоденний прийом малих доз препарату значно знижує ризик виникнення раку товстої кишки й, можливо, навіть раку молочної залози, ендометрію та простати, а ще підвищує ймовірність народження живої дитини у жінок з невиношуванням плода на фоні хронічного в'ялоперебігаючого запалення.

НОВИЙ МЕТОД ЛІКУВАННЯ БЕЗПЛІДДЯ

В Україні народилась дитина від трьох батьків. Процедура мітохондріальної замісної терапії (МЗТ) спрямована на народження здорових дітей у тих жінок, котрі страждають дефектами мітохондрій. Метод запліднення (пронуклеарне перенесення) полягає у тому, що материнську яйцеклітину спочатку запліднюють, а потім переносять у без'ядерну донорську яйцеклітину те ядро, що вже містить ДНК обох батьків. Отриманий ембріон переносять у матку матері для виношування, як і при звичайному екстракорпоральному заплідненні. На даний момент, ведеться багато суперечливих дискусій про ефективність та безпечність цієї процедури для дитини та її майбутнього потомства. Також неодноразово звучать заклики проводити МЗТ тільки ембріонам чоловічої статі, оскільки вони не передаватимуть своїх мітохондрій потомству.

Клінічний випадок

ТАНЯ СІМОРА

Пациент, 67 років, поступив у стаціонар міської лікарні з приводу пневмонії, зі скаргами на температуру, кашель з виділенням зеленого мокротиння, вимушене положення тіла – лежачи на спині, у зв'язку з вираженим болем у поперековому та крижовому відділах хребта. Вважає себе хворим близько 3 місяців, відколи почав відмічати слабкість, болі у попереку і крижах, зниження апетиту. За останній місяць схуд на 5 кг.

Пациент самостійно до госпіталізації зробив КТ, на якому відмічаються вогнища остеолітичної деструкції кісткової тканини, круглої форми, 2-4 см у тілах, дугах та відростках хребців, у груднині та крилах клубової кістки.

У клінічному аналізі крові виявлено лейкоцитоз і нормохромну анемію. WBC – 13,2; RBC – 3,60; HGB – 10,2; HCT – 29,6 %; MCV – 82,2; MCH – 28,4; MCHC – 34,5.

У зв'язку з болем і незвичайною рентгенологічною картиною було вирішено розпочати діагностичний пошук. При проведенні диференційної діагностики між мієломною хворобою та паратиреозом було досліджено кров на паратиреоїдний гор-

мон. Аналіз виявив його зниження (9,8 пг/мл), що дозволило виключити патологію паращитоподібної залози.

Подальші лабораторні обстеження не прояснили клінічної картини, оскільки деякі показники, характерні для мієломної хвороби, були в нормі: загальний білок крові – 72 г/л, відсутність білка, у тому числі Бенс-Джонса, у сечі, відсутність М-подібного градієнта і нормальні значення імуноглобулінів при імуногістохімічному обстеженні білків сироватки крові.

Водночас виявили підвищений вміст загального та іонізованого кальцію, 3,16 ммоль/л та 1,72 ммоль/л відповідно, а також СРП – 66,5 мг/л і ШОЕ – 55 мм/год, а при імунохімічному обстеженні – підвищення вмісту В2-мікроглобуліну. Стернальна пункція виявилась неінформативною – отримано детрит. При подальшому обстеженні – рівень ПСА 1062 нг/мл.

Який діагноз, на вашу думку, можна встановити даному хворому? Відповідь шукайте у наступному номері.

Правильна відповідь на попереднє завдання: кіркова сенсорна афазія Верніке. Причиною її був інфаркт лівої тім'яної частки з втягненням відповідного мовного центру. З урахуванням тривалої аритмії в анамнезі можна припустити, що спричинити інфаркт могла емболія із порожнини серця.

СПОЧАТКУ БУЛО СЛОВО...

А чи є у вас улюблені вішовані рядки? Такі, що мають магічну здатність ловити світло в куточку душі та відчиняти віконце у світ прекрасного? Чи натрапляли ви коли-небудь на вірші, які немов римуються в унісон із вашим серцем? Чи читали поезію з такою сильною енергетикою, що наповнювала життя сенсом, надихала, змушувала задуматися, додавала позитиву та робила вас кращими? Чи розкривали ви для себе витончені, глибокі метафори, що, наче рідкісні мушлі, відкривалися перед читачем, аби показати таку ніжну і тендітну перлину авторського задуму?

У пошуках натхнення ми розпочали нову рубрику «Поезія», аби серед студентських талантів нашого університету знайти тих, хто римованим рядком здатен пробудити у читачах весну та бажання творити, наснагу до життя.

Натхненного читання!

**ВІДДІЛ ПОЕЗІЇ
ТВОРЧОГО КОЛЕКТИВУ ТДМУ**

десь під північ він знищить усе, що кричала відстань
кожен лист, що пропахлий морем, сирими портами
проростав у каютах цвіллю, зів'ялим листям
все, що пам'яттю стало, та спокоєм вже не стане

він палитиме їх, а вважатиме палить себе самого
попіл ниткою протинає зап'ястя, гусне навколо тиша
кожне слово камінням в шиби, тліють клапті, горить
дорога

місяць магмою розтікається, кисень стає густішим

потім знову настане ранок, він примусить себе поди-
хати

між агоній стискатиме хрестик, що тихо вростає в
шию

скаже: сестро, сьогодні судоми були стабільно тихи-
ми

але швидше впускайте морфій,

мені ж не багато лишилось

КАТЕРИНА ГРУШОВСЬКА

Відтепер про минуле – ні слова

Все, що в нас, – потребує змін.

I need to be your lover

Everything in between.

I need to be your lover

You need to be my queen,

Я дивлюсь в твої очі, і знову

Вибухаю мільйонами мін.

Відчуття, ніби встиг на останній рейс

І не важливо куди, у Нью-Йорк чи Крим,

I have seen your face

Kiss me in my dreams.

Ти соковита, неначе стек,

Мов чіпси з останньої пачки Лейс

Tell me I'm awake

Paradise awaits

ОЛЕКСАНДР БАБІНСЬКИЙ

Давай разом послухаємо наш дощ..

Навколо нас грають білі симфонії.

У лісі росте яскраво-палаючий хвощ,

А в мене на думці одні лиш іронії.

Даремно докучати, напевно вже досить,

Тих сірих обіймів без гриму й гримас!

Рве синій вітер білі хмари й голосить,

Щоб заспівала я свій старий романс.

Загусне промінь в гронах перегрітих,

А потім музика зникла. Антракт.

Існування настільки цікаве і розмаїте,

Що я не пам'ятаю твій старий контакт.

До сонця повертало хребет нашої землі,

А в кручах помирали давні міфи.

А ти стояв навколо сірої імлі,

І думав про непереможних скіфів.

А я лиш інструмент на якому ти граєш,

Навкруги горіли квола свічки.

І ти фатально свій погляд ховаєш,

Й зав'язуєш чорно-білі стрічки.

ТАНЯ ДАНІЛЬЦЕВА

Тікати, забувши від чого,

Впевнено йти, без мети.

Плекати надії на Бога,

Словами вершити думки...

Усе це також працює,

Віра малює дива.

Для того, хто не ризикує,

Цей мінімум – вбога межа.

На рамки хворіють люди,

Епідемія низького старту.

Для тих, хто мріє літати –

Немає ніяких ґратів!

ВАЛЕНТИНА ПІТУХОВА

Правду кажуть: "Люди — дивні створіння".

Тільки вони вміють ускладнювати своє життя...

Хоча усе, насправді, набагато простіше.

Просто відкрийте очі і повірте, все буде видніше...

Поясніть, для чого звертати увагу на дрібниці?

В житті суспільства не ті вже провідниці...

Усі колись хотіли, прагнули, творили...

Ми всі немов життя й суспільство по новому відкри-
ли.

Проте чомусь усе далеко не так добре,

Ми діяти почали і вилилось проблем велике море...

Усі колись хотіли, прагнули, творили...

Та всі не це, не так, не те відкрили.

Тепер в сучасності із техніки, із гаджетів, машин

Не кров з добром і щирістю наповнення судин.

Не кров і не добро, і щирості не стало.

Жорстокості і зла у нашої крові вже немало.

І все таки: люди справді дивні створіння.

Давно нам пора вже очистити наше сумління.

СВІТЛАНА НАЗРУК

МЕДОВИЙ гороскоп для МЕДОВИХ людей

на Квітень–Травень 2017 р.

ІРИНА ХОМ'ЯК

NB! Що б не пророкували Зірки, чи не передрікали прикмети, НЕ забувайте, що саме ВИ – творці свого Життя!

Aries

Фізіологічний гіпертонус – це те, без чого Овни не уявляють свого життя! Саме тому Ваш anamnesis vitae на цей період буде сповнений нових вражень, знайомств, експериментів, особливо кулінарних (хмм... можливо синтезуєте якусь нову страву). Perpetum mobile – найточніша характеристика для Вас. Тому Зірки радять зробити форсований вдих і вперед до нових пригод!

Taurus

Сил у Тільців буде хоч відбавляй! Весняна астенія та гіповітаміноз – це зовсім не про Вас. Чи то на Вас так гормони впливають, чи то Ви в передочікуванні тепла, сонечка і літнього бризу?... Небесні світила радять бути уважними до нових знайомих, адже є можливість зустріти Вашого Єдиного і Неповторного Симбїонта! =)

Gemini

А от у Близнюків на цей час буде величезне бажання впасти в анабіоз. Досить часто визначатимуться пасивне положення щодо оточення, в'ялі рефлексії на нові завдання, дезорієнтація в поточних справах. Проте не варто опускати верхні кінцівки, через деякий час до Вас повернеться звична життєва енергія і Ви з впевненістю КРОКуватимете до нових висот.

Cancer

Для більшості Раків цей час пройде легко і безтурботно, своєрідний латентний період перед довгоочікуваною відпусткою. Зірки радять більше часу проводити з друзями, щоб єдиною підтримкою в житті не залишився Хребетний стовп. Ну і звичайно, щоб прогноз на відпочинок був максимально сприятливим, не забувайте, що працювати теж потрібно максимально ефективно.

Leo

Хмм... Леви, виходьте із стану апатії по відношенню до своїх обов'язків. Бо ще трішки і Вашим гаслом буде: «Ще тільки північ – достатньо часу, щоб все встигнути». Прийшов час максимального функціонування циклу Трикарбонових кислот. Вам все вдасться, головне більше наполегливості і віри в свої сили!

Virgo

Діви відчуватимуть впевненість в собі. De facto, вашим девізом буде: «Жити треба так, щоб Вашим прізвиськом назвали Синдром». Фенотипово, це проявлятиметься постійним хорошим настроєм. Ваш рецепт успіху полягатиме в правильному дозуванні наполегливості, праці, відпочинку і підтримки друзів.

Libra

Терезам буде властива невпевненість у своїх планах і намірах. Перед кожним прийняттям рішення Ви відчуватимете себе, наче хірург перед своєю першою операцією. Зірки радять менше хвилюватись, а більше довіряти колегам, які Вас оточують, тому що «Alter ego est amicus». А для покращення самопочуття не завадять кілька шматочків шоколаду перорально.

Scorpio

Багато у Вашому житті залежить зараз від найрідніших людей. Ви будете чутливі до найменших змін у стосунках з Вами. Аби це не перетворилось на реакцію гіперчутливості негайного типу, Вам слід менше давати волю своїй фантазії. Не забувайте, що прихованих скелетів у шафі нема! (хіба що ви живете в Морфіку).

Sagittarius

Стрільці будуть наочним прикладом визначення ВООЗ поняття «Здоров'я». Якщо Ви зумієте бути чуйними до інших, то не спостерігатиметься жодних патологічних змін у стосунках з близькими. Небесні Світила радять бувати більше на сонечку і запустити процеси синтезу 1,25 дигідроксихолекальциферолу.

Capricorn

Козероги постійно будуть в полі зору. Вам це сподобається і піде на користь. Ви витратите більше часу на самовдосконалення і саморозвиток. Зірки навіть пророкують можливість активації симпато-адреналової системи при цікавому знайомстві. Саме тому пам'ятайте, що перше враження можна створити лише раз!

Aquarius

Для Водоліїв найбільш бажаним буде знайти якусь спору або відділитися від всіх біомембранами. Це, мабуть, весняна меланхолія на Вас так повпливала... Аби інгібувати погане самопочуття і каталізувати появу Радості на Вашому facies, Зірки радять виділити час на заняття улюбленою справою.

Pisces

Риби, всі хотітимуть бути Вашим другом. Ви задаватимете ритм, як це робить синоатріальний вузол. Проте важливо більше спілкуватися з людьми-синергістами, адже «Ubi Concordia, ibi Victoria», то ж це принесе користь обох сторонам. Більше часу приділяйте відпочинку, а то вихідні останнім часом Ви проводите поглядом.

Керівники: Ігор Стецюк, Тетяна Іваніцька, Віктор Гунька, Михайло Сас

Журналісти: Зоряна Вівчар, Таня Сімора, Іра Хом'як, Марічка Чумадевська, Анна Українець, Андріана Перепійолківна, Ярина Тильчак, Марія Шнілик, Катерина Андрушкевич, Олеся Тис, Ірина Зубок, Юлія Бандрівська, Яніна Чайківська

Редактори: Валерія Юрченко, Юлія Правак, Катерина Грушовська

Дизайнери: Михайло Сас, Олександр Косман

Фотографи: Микола Василечко, Ірина Демах

Видавець і виготівник: ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет імені І. Я. Горбачевського МОЗ України». Майдан Волі, 1, м. Тернопіль, 46001, Україна.

Свідцтво про внесення до Державного реєстру суб'єктів видавничої справи ДК № 2215 від 16.06.2005 р.

Вітаємо на борту «ТДМУ» !

Головне правило тут – рости та розвиватися 7 днів на тиждень, 24 години на добу (тобто вести активне студентське життя). За невиконання правила ризикуєш опинитися за бортом... За бортом цікавих подій, яскравих проєктів, гучних зустрічей.

Подорож триватиме 6 років. (Чи, може, твій шлях уже давно почався?) За цей період ти можеш стати справжнім професіоналом, знайти друзів зі спільними інтересами, створити нові проєкти та стати частинкою вже існуючих.

Можливо, у тобі дремає мрійливий поет? Або ж твоя внутрішня рок-зірка давно мріє вирватися на волю? Вважаєш себе інтелектуалом та готовий позмагатися? Не змарнуй жодної можливості! Друзі з гуманітарних вишів позаздрять, коли дізнаються, чим ти тут займаєшся.

5 днів на тиждень ти – людина в білому (студент-медик), 7 днів на тиждень – особистість. Безсонні ночі з фізіологією та фармакологією віддають тобі професійним зростанням. Не забудь і про свій розвиток як особистості, яскравої та неповторної.

Приємного польоту!

*Колектив журналу «UNITIME» висловлює щиру подяку
ректору Михайлу Михайловичу Корді та адміністрації
Тернопільського державного медичного університету
за сприяння в реалізації даного проєкту,
Яніні Чайківській, а також усім, хто
творив, допомагав та
надихав.*

**СПЕЦВИПУСК ДО 60-РІЧЧЯ
ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО**